1893 30 років 1973 Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 21. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 1-го ЛЮТОГО 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, FEBRUARY 1, 1974 No. 21. VOL. LXXXI.

ДМИТРО ШМАҐАЛА, ДОВГОЛІТНІЙ ГОЛОВНИЙ РАДНИЙ І ПОЧЕСНИЙ ЧЛЕН ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ, ОДИН З НАЙВИДАТНІШИХ ДІЯЧІВ-ПІОНЕРІВ, ПОМЕР У КЛІВЛЕНДІ

У четвер, 31-го січня, як це число „Свободи" вже мало друкуватись на пресі, з Клівленду наспіла сумна вістка, що цього дня помер там на 79-му році життя один з найвидатніших наших діячів-піонерів, довголітній головний радний і тепер почесний член Головного Уряду Українського Народного Союзу, св. п. Дмитро Шмаґала. Покійний Дмитро Шмаґала народився в місцевості Любінь Великий біля Городка Ягайлонського в Зах. Україні 10-го листопада 1895 року. Молодим хлопцем приїхав до Америки і вже у вересні 1914 року вписався в члени Українського Народного Союзу, в рямках якого розгорнув найширшу діяльність, бувши справжнім лідером своєї громади. В 1941 році на „воєнній конвенції" УНС в Гаріссбургу був обраний на головного радного і цей пост займав, очолюючи Головну Раду УНС, до 24-ої конвенції, яка відбулася в Чикаґо в травні 1966-го року та на якій він вже відмовився кандидувати на перевибір з уваги на стан його здоров'я. Його місце в Головній Раді зайняв обраний тоді конвенцією його син Тарас, а самого Дмитра Шмаґалу Конвенція за його заслуги найменувала почесним членом Головного Уряду. Не тільки св. п. Дмитро Шмаґала був найбільш активним і провідним діячем УНСоюзу і громади, але і всі члени його родини з їхніми родинами пішли слідами свого батька та розгортали і сьогодні розгортають найширшу діяльність в УНСоюзі і Громаді: його дочки Марія зі своїм мужем Миколою Бобечком та Естелла зі своїм мужем інж. Євгеном Волошином, його син Тарас, одружений з Катериною, дочкою колишнього головного секретаря УНСоюзу св. п. проф. Григорія Германа та колишньої заступниці головного предсідника УНС пані Анни Герман.

Св. п. Дмитро Шмаґала

Панахиди за спокій душі св. п. Дмитра Шмаґали, який осиротив дружину Берту та згадану вже велику родину, були заповіджені на четвер і п'ятницю, 31-го січня і 1-го лютого в похоронному заведенні Михайла Колодія в Клівленді о год. 8-ій вечера, а похорон відбудеться в суботу, 2-го лютого, о год. 9-ій рано з похоронного заведення до церкви св. Андрея на Пармі і опісля на цвинтар свв. Петра і Павла, що його Покійний свого часу допоміг придбати. Зі смертю св. п. Дмитра Шмаґали його родина втратила улюбленого і дбайливого мужа, батька, дідуня і опікуна, а Український Народний Союз і Українська Громада одного із своїх найбільш відданих та активних провідних діячів-піонерів.

НЕ БУДЕ РЕЦЕСІЇ, БУДЕ ПАЛЬНЕ, ТРИВАЛИЙ МИР І НЕ БУДЕ РЕЗИҐНАЦІЇ — ЗАЯВИВ ПРЕЗИДЕНТ У ПОСЛАННІ ПРО СТАН УНІЇ

Вашингтон. — У середу, 30-го січня, президент Ніксон передав Конґресові 10-пунктову програму Уряду на 1974-ий рік, яка, за словами Президента, повинна облегшити енерґетичну кризу, допомогти у контролі інфляції, запевнити світовий мир і започаткувати реформи у таких ділянках, як опіки над здоров'ям, суспільної опіки, масової транспортації тощо. У своїм Посланні про Стан Унії, виголошеному на спільній сесії Палати Репрезентантів і Сенату та переданому через радіо та телебачення, Президент запевнив законодавців і американський народ, що „не буде рецесії в З'єднаних Стейтах Америки", а після виголошення цього Послання сказав у заввагах на „особисту тему", що не думає залишати посту, на який був вибраний населенням Америки.

Президент Ричард Ніксон

Перед проголошенням програми на 1974-ий рік, в якій з'ясував 10 головних справ, президент Ніксон відзначив досягнення свого Уряду за останніх 5 р. Головну увагу присвятив він досягненням на відтинку світового миру та міжнародного „відпруження", а також вказав, що коли 5 років тому міста й університети Америки були „побоєвищами", то сьогодні Америка є більш безпечним місцем, а населення живе краще, ніж коли - небудь в минулому. Протягом минулих п'ять років, заявив президент Ніксон, він мав одну головну мету, а саме — встановити мир у світі, але не тільки для цієї генерації, а для майбутніх поколінь.

Щодо програми на 1974-ий рік, то президент Ніксон вичислив таких 10 проблем до полагодження:

1) Перемогти енерґетичну кризу, а до 1980-го року запевнити, щоб Америка перестала бути залежною від інших країн щодо запасів пального.

2) Продовжувати заходи щодо встановлення тривалого миру в світі з допомогою політики „відпруження".

3) Контролювати інфляцію та не допустити до економічної рецесії.

4) Встановити нову, всеохоплюючу систему забезпечення здоров'я.

5) Продовжувати децентралізувати владу, щоб стейти та міста мали більше голосу у вирішуванні різних проблем.

6) Розв'язати питання засобів масової транспортації з допомогою федерального Уряду.

7) Зреформувати систему федеральноїдопомоги шкільництву всіх родів.

8) Впровадити нові закони, які охороняли б права особи.

9) Зреформувати теперішню систему суспільної опіки.

10) Розпочати нові заходи щодо міжнародної торгівлі, які запевнили б Америці та американцям кращий доступ до світових ринків і різного роду товарів.

Промовляючи на спільній сесії обох Палат Конґресу, президент Ніксон не входив у подробиці цієї програми на 1974-ий рік. Подробиці були подані у писаному Посланні, переданому лідерам обох Палат.

Після виголошення Послання про Стан Унії, президент Ніксон заторкнув проблему Вотерґейту. Він заявив, що „досить одного року Вотерґейту" і закликав велику лаву присяжних і спеціяльного Вотерґейтського прокуратора довести до кінця розслідування в цій справі, щоб Америка могла приступити до розв'язання важливіших проблем. Президент Ніксон обіцяв співпрацювати з Юридичною комісією Палати Репрезентантів, яка розглядає можливости формального обвинувачення („імпічмент") Президента, але заявив, що не допустить до того, щоб позиція президента ЗСА була послаблена, а його спроможність виконувати обов'язки обмежена.

Президент Ніксон висловив надію на скасування нафтового ембарґо і заповів дальші заходи на шляху „закріплення миру"

Вашингтон. — У цьогорічному своєму Посланні про „Стан Унії" президент Ніксон відносно небагато уваги присвятив питанням американської зовнішньої політики, хоч декілька разів у час своєї промови відкликався до досягнень свого уряду на відтинку будівництва „нової структури миру у світі", який матиме всі вигляди перетривати найважчі іспити у майбутніх роках. Найбільшою новістю у промові Президента була інформація про те, що у висліді його особистих заходів відбудеться конференція арабських держав - продуцентів нафти, яка вирішить питання ембарґа на доставу нафти до ЗСА. Президент Ніксон висловив впевненість, що арабські держави це ембарґо скасують, враховуючи конструктивні заходи ЗСА щодо досягнення справедливого миру на Близькому Сході. Коли йдеться про ширший аспект американської зовнішньої політики, то згідно з пляном президента Ніксона, ЗСА повинні продовжувати дотеперішні заходи щодо мирної співпраці з СССР та Китаєм, а в першій мірі на відтинку обмеження атомового узброєння Президент Ніксон заповів також затіснення зв'язків з державами Західньої Европи та Японії. Окрему увагу Уряд плянує відвести питанню добросусідських взаємин з державами Латинської Америки, з якими почнеться „новий і к о н структивний діялоґ". Вимагаючи від Конґресу схвалення нового закону про зовнішню торгівлю, президент Ніксон повоно апелював, щоб цього закону не зв'язувати з питанням свободи еміґрації з СССР, мовляв, це тільки утруднюватиме заходи ЗСА на відтинку досягнення тривалого миру у співпраці з СССР. ЗСА повинні і в дальшому давати максимальну економічну допомогу потребуючим країнам, щоб допомогти їм в цей спосіб досягти внутрішньої стабільности.

СССР натискає на Сирію погодитися з Ізраїлем

Москва. — Недавно тут побував єгипетський міністер закордонних справ Ізмаїл Фагмі, якого завданням було, з одного боку, поінформувати совєтський уряд про досягнення порозуміння з Ізраїлем і єгипетські пляни на майбутнє, а з другого, забезпечитися совєтською підтримкою в натиску на Сирію щоб Сирія пішла слідом за Єгиптом і погодилася з Ізраїлем. Вислів цьому дала газета „Правда" з 30 січня, пишучи про „Шлях до погодження". У совєтському коментарі підкреслюється важливість переговорів і що СССР та всі інші комуністичні держави ведуть активні заходи для того, щоб забезпечити успіх цих переговорів. Як відомо, Сирія не приймає участи в цих переговорах, на що вказує „Правда", відзначуючи конечність забезпечити арабську єдність в обличчі ізраїльської політики, спрямованої на роз'єднання арабського світу. Що найважливіше у статті, це наголошення важливости досягнення погодження щодо відтягнення війсь воюючих сторін і створення між Сирією та Ізраїлем буфорної зони, як це сталося на єгипетсько-ізраїльському фронті.

Пам'ятник Митрополитові Шептицькому в Тель Авіві?

Ню Йорк. — Київський журнал „Соціалістична Культура", число 1-ше з 1974 року, приніс на 29 стор. черговий наклеп на українців під час Другої світової війни, як на „співробітників" кривавого Гітлера, а в теперішніх часах — „сіоністів, імперіялістичної реакції". У статті-рецензії М. Фріделя на книжку „Сіонізм: лицемірство, обман, зрада" авторів Р. Бродського і Ю. Шульмейстера, надрукованій у в-ві „Каменяр" у Львові, сказано навіть, що „прихід Гітлера до влади в Німеччині сіоністські лідери зустріли як бажану для них подію"... Рецензент зазначає, що в тому творі, „поряд з уже відомими матеріялами автори використовують для викриття ідеології сіонізму, його лицемірства, підступництва політичної практики нові, ще не висвітлені дані. Зокрема, вони наводять докладні відомості про діяльність різних сіоністських організацій на східньоукраїнських землях"... Далі сказано:

„У книзі наведено численні факти повного взаємозрозуміння ідеологів сіонізму та українського буржуазного націоналізму. Їхніми спільними зусиллями створена брехлива леґенда про те, що не трудівники — українці, росіяни, поляки приходили на допомогу в'язням ґетто і концтаборів, а що, мовляв, „в обстановці загальної ненависти до євреїв їхнім рятівником" був не хто інший, як митрополит Андрій Шептицький. Створив цю байку колишній львівський рабин, а нині керівний діяч іудаїзму й міжнародного сіонізму Давид Кагане. Йому і ще комусь з рабинів Шептицький справді надав було притулок у своїй книгозбірні".

„Соціалістична Культура" називає Митрополита Андрея Шептицького „головою української національної ради", „політичним інтриґаном, мракобісом", доходячи до твердження, що Митрополит А. Шептицький був „лютим ворогом українського народу, який керувався насамперед антинародними класовими інтересами".

В кінці у рецензії сказано: „З таких же антинародних класових міркувань сіоністські правителі Ізраїлю встановили в Тель Авіві пам'ятник Андрію Шептицькому — цьому зрадникові, запроданцю українських буржуазних націоналістів, які спільно із сіоністами служили і служать інтересам імперіялістичної реакції". (л.п.)

На запит редакції „Свободи" з ізраїльського консуляту в Ню Йорку заявили, що їм нічого невідомо про пам'ятник Митрополитові Шептицькому в Тель Авіві, й обіцяли перевірити твердження „Соціялістичної культуро".

ЖІНКИ-В'ЯЗНІ ДОМАГАЮТЬСЯ СВОЇХ ПРАВ, ЗНУЩАННЯ НАД В'ЯЗНАМИ В ТАБОРАХ СССР ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Ню Йорк (Пресова Служба ЗПУГВР). — Від 5 до 10 грудня 1973 в Мордовії, в жіночій частині табору біля Баришева, відбулася триденна голодівка жінок - в'язнів, в якому взяли участь Ірина Стасів - Калинець, Стефа Шабатура, Ніна Строката-Караванська, Ірина Сеник, Сильвія Зальмансон і інші. Вони протестували проти того, що уряд СССР порушує Хартію прав людини, яку він підписав, та висунули цілий ряд домагань, зокрема вимогу свободи творчої діяльности у таборах у вільний від праці час, що досі забороняється, та дозволу на побачення тим родинам, в яких муж і дружина, чи інші родичі, в той сам час ув'язнені. Це була одна з чергових голодівок - протестів проти нелюдських відносин, що їх запровадив у таборі режим руками начальника жіночої частини табору капітана Зайлова і його заступника „по режиму і оперчасті" Фатаєва. Подібний протест - голодівка відбувся 15 червня 1973 року.

22 квітня 1973 жінки-в'язні відмовилися від праці і вийшли на страйк, склавши на письмі заяву, що вони працюватимуть в „суботник" при умові, що гроші, які вони в цей день зароблять, підуть на покращання життєвих умов українських та інших в'язнів у Володимирівській тюрмі. Цей страйк мав місце безпосередньо після того, як 13 квітня 1973 капітан Байлов посадив Ніну Строкату - Караванську на тиждень у штрафний ізолятор за невиконання норми (вона виконувала її імовірно на 70%), а Стефу Шабатуру також на тиждень до того самого ізолятора за скаргу до прокуратора СССР проти заборони малювати й у таборі. Отож жінок таборова сторожа переодягнула у ізоляторське лахміття і перевела у 2-ге відділення табору в Явас. Протести Ніни Караванської, що вона хвора і її домагання добитися лікарських оглядин перед тим і опісля, не дали жадних результатів. Не допомогли теж протести Стефи Шабатури. Ще того ж самого дня, на знак протесту проти переведення Караванської і Шабатури у штрафний ізолятор, Ірина Калинець і Сильвія Зальмансон проголосили голодівку.

Після того як проголошено „Указ Но. 20", життя в'язнів стало просто нестерпним. Адміністрація зі свого боку вживає всякого роду знущань, щоб зробити умови в таборі ще більш невиносними. Так, наприклад, начальник „санчасті" медсестра Єгорова, що „виконує" ролю лікаря, дуже нахабно поводиться з в'язнями. Вона проводить різні „надпрограмові перегляди", не допускаючи хворих до лікарень, сама вирішує, що в'язень не є хворий і може працювати; вписує в картотеку фальшиві дані з ляборатарійних аналіз, відмовляє у видачі ліків. У висліді Ірина Сеник подала на неї скаргу у суд і відмовилася довіряти їй як медсестрі. І. Сеник відбуває присуд 6 років таборів і 5 років заслання. В Мордовії вона вже від початку квітня 1973 року.

Особливо погані умови є у таборах Чусовського району, Пермської области, де знаходяться Ігор Калинець, Іван Гель, Іван Світличний, Євген Сверстюк, Левко Лук'яненко, Володимир Василик, Микола Курчик, Андрій Турик, Зиновій Антонюк, Іван Ільчук, Євген Пришляк, Іван Кандиба, Микола Бондар, Микола Коць, та інші. Деякі з них є в таборі Кучіно, начальником якого є майор Котов, його заступником „по режиму і оперчасті" майор Федоров, а КҐБ репрезентують капітан Івкін і капітан Муртазан. В'язнів тут у „свобідний час" тримають в камерах. Такий режим відбивається на здоров'ї в'язнів, бо вони працюють при станках шліфування скла, де вдихають дуже небезпечний скляний пил. Ним пронизане теж повітря в камерах. Нічого дивного, що цей табір називають „душеґубкою", гіршою навіть від Володимирівської тюрми.

Появилася праця д-ра М. Г. Марунчака про Іллю Киріяка і його творчість

Вінніпеґ. — Накладом Української Вільної Академії Наук (УВАН) у Канаді появилася тут праця відомого дослідника історії українців й української літератури в Канаді д-ра Михайла Г. Марунчака п.н. „Ілля Киріяк та його творчість". Книжка написана й видана з приводу 85-річчя з дня народин відомого канадського українського письменника Іллі Киріяка (1888-1955), автора трилогії з життя українських переселенців у Канаді „Сини землі". Монографія написана на основі джерельних матеріялів, зокрема його листування та неопублікованих писань. Вступ до цієї монографії написав д-р Микита І. Мандрика. Замовляти можна у Гісторикал Публикейшен, 116 Нобле Авеню, Вінніпеґ, Манітоба, Канада. Р2л, Ой6. Ціна 3 дол.

В Києві появився „Словник українських художників"

Київ. — В Києві вийшло перше довідкове видання про майстрів українського мистецтва п. з. „Словник українських художників". Книга, що є своєрідним доповненням шеститомної „Історії українського мистецтва", містить короткі відомості про 2,500 художників з найдавніших часів до наших днів. Багато місця присвячено творчості українських живописців, скульпторів, графіків та архітекторів. Вміщено також ряд статтей про російських, білоруських, польських, чеських, словацьких, угорських та інших мистців, діяльність яких тісно пов'язана з Україною. У словнику надруковано близько 600 ілюстрацій, які відтворюють загальну картину розвитку українського мистецтва. Нове видання підготоване головною редакцією „Української Радянської Енциклопедії". Оформив його художник І. Хотінок.

Цієї суботи відбудеться Пленум ТУСМ-у на Сході

Йонкерс. В суботу, 2 лютого, тут в Українському Народному Домі при 301 Палісейд Евеню відбудеться Пленум ТУСМ-Схід. В Пленумі візьмуть участь осередки ТУСМ-у з Ню Йорку, Йонкерсу, Філядельфії, Рочестеру, Піттсбурґу та ініціятивні групи з Ню Гейвену, Нюарку, Сиракюз, Бофало та Гартфорду. Початок, а саме, реєстрація, в годині 10-ій рано. В програмі Пленуму: звіти представників поодиноких осередків та ініціятивних груп, звіти членів Крайової Управи та дискусія над цими звітами. Опісля, д-р Анатолій Бедрій виголосить доповідь на тему, „Ідея „Держави" в Сучасній Україні." Крайова Управа ТУСМ-у рішила відбути Пленум, щоби дати змогу усім Осередкам ТУСМ-у висловити свої зауваги про власні труднощі чи успіхи та знайти допомогу в порадах представників інших Осередків чи членів Крайової Управи. Опісля, в 6-ій годині вечора, відбудеться чергове засідання Крайової Управи ТУСМ-у.

Президент не може покликатися на принцип „екзекутивного привілею" — твердить республіканський конґресмен

Вашингтон. — Чільний республіканський член Юридичної комісії Палати Репрезентантів, яка тепер розглядає можливість формального обвинувачення („імпічмент") президента Ніксона, заявив, що, на його думку, Президент не може відмовитися передати цій комісії інформації, покликаючися на принцип „екзекутивного привілею". Конґресмен Едвард Гачинсон із Мічиґену сказав кореспондентам, що це його особиста опінія та що деякі республіканські члени цієї комісії не погоджуються з нею. Але як чільний республіканець в цій комісії, Гачинсон відіграє важливу ролю в розслідуванні можливостей формального обвинувачення Президента. Крім того, з Гачинсоном погоджуються всі демократичні члени комісії, які становлять більшість. Правний дорадник республіканської меншости Альберт Дженнер сказав, що підтримує становище Гачисона на „100,000 відсотків".

СТИПЕНДІЇ НА СТУДІЇ ЖУРНАЛІСТИКИ

Прінстон, Н. Дж. — Прінстонський університет видав спеціяльний довідник з інформаціями про фінансову допомогу, головно стипендії для студентів журналістики. Цей довідник „Juornalism Scholarship Guide" можна дістати безплатно адресуючи листи до: The Newspaper Fund, P.O. Box 300, Princenton, N. J. 08540.

УКРАЇНСЬКЕ РІЗДВО НА ТЕЛЕВІЗІЇ У ВІННІПЕҐУ

Півгодинна різдвяна програма була передана телевізійною станцією СКУ-ТУ, канал 7 у Вінніпеґу, як також в провінції Онтаріо і Саскачеван. Підготовкою цих передач займався Іван Фецан з Торонта. В програмі взяли участь багато українських груп. Програму частинно фінансував Відділ Комітету Українців Канади в Торонті.

Совєтський уряд перестерігає закордонних журналістів перед контактами з дисидентами

Москва. — На сторінках „Літературной газєти" з 30 січня появилася стаття Всеволода Н. Софінського, керівника пресового відділу совєтського міністерства закордонних справ, який остерігає закордонних кореспондентів збирати інформації про совєтських дисидентів і їх відтак публікувати у своїх країнах, бо це не сприяє „взаємному порозумінню" між СССР і Заходом. Шукаючи за інформаціями про дисидентів, заявив Софінський, чужинецькі журналісти „створюють для себе труднощі", а водночас намагаються роздобути „неіснуючі факти та інформації". Чужинецьких кореспондентів в СССР радо вітають, пише совєтський автор, але при передумові, що вони виявляють „пошанування для суверенности нашої країни, її законів, звичаїв і традицій нашого народу". В Москві під сучасну пору є 240 акредитованих кореспондентів з 46 країн. В тому числі є 24 американських кореспондентів. Останнім часом совєтська поліція почала інтервеніювати у випадках, коли цей чи інший журналіст починав розмовляти з відомим дисидентом. В четвер 24 січня пресовий відділ міністерства закордонних справ викликав представника Юнайтед Прес Інтернешенал Ґордона Джозелефа, щоб остерегли його перед „провокативною діяльністю, яка не відповідає статусові чужинецького журналіста". Г. Джозелеф намагався день перед тим перевести інтерв'ю з групою совєтських жидів.

На телевізії в Бінґгемтоні була українська різдвяна передача

Телевізійна станція в Бінґгамтоні, т. зв. едукаційний канал, передавала в грудні 1973 р .спеціяльну українську різдвяну програму повторюючи її три рази. Програма включала приготування до Святого Вечора, перебіг Свят-Вечері, коляди і колядників та Святу Літурґію опівночі. Програма включала монтаж українського церковного малярства, церковну архітектуру та різдвяні звичаї в різних частинах України, як також церковні відправи в українській православній і католицькій церквах. Скрипт цієї програми приготовила п-і Міма Коропей-Зобнів, яка користалась працею проф. С. Килимника „Український рік у народних звичаях в історичному освітленні".

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Салют ювілятові

Союз Українок Америки, а з ним уся українська спільнота, відзначать уже цієї неділі, 3-го лютого, 30-літній ювілей органу СУА „Наше Життя". Журнал, як відомо, почав виходити ще в 1944 році у Філядельфії, а редакторами по черзі були: Клявдія Олесницька, Олена Лотоцька, Лідія Бурачинська. Тепер редакційну колеґію очолює письменниця, колишній в'язень московських тюрем і концтаборів Уляна Любович.

Українська діяспора може й повинна похвалитися не тільки добре розбудованим журналом, але також гарними прикладами з успішної дії нашого жіноцтва. Розбудовані Союзом Українок школи українознавства, дошкільні садочки, різного роду курси, мистецькі школи, мистецькі виступи, конкурси, відчити і подібне — це ті непроходимі бар'єри, які стимулювали на протязі десятиліть денаціоналізаційні процеси серед нашої спільноти. А якщо вплести в ланцюг діяльности активну дію жінок на внутрішньому, а також на міжнародному відтинках та їхні успіхи на інтернаціональних жіночих конґресах, то стане ясним, що без тієї праці була б велика прогалина в нашому суспільному житті.

У цій широкій активності нашого зорганізованого жіноцтва журнал „Наше Життя" відіграв рішальну ролю, ставши справжньою трибуною відповідального жіночого голосу в житті і розвитку нашої спільноти. Окрему заслугу має „Наше Життя" в тому, що цей журнал мабуть краще й успішніше ніж будь-який інший з наших пресових органів потрапив не тільки охопити, але й зактуалізувати також молодші покоління, жіночий доріст.

Як сказано, не тільки наше жіноцтво, але й вся наша громада має всі причини на те, щоб пишатися „Нашим Життям". З нагоди його 30-річчя від УНСоюзу та його публікацій передаємо йому наш дружній салют!

Зайві кваліфікації

Журнал „Комуніст України" з січня 1974 року ширше написав про „Актуальні завдання дальшого розвитку суспільних наук", коментуючи „республіканську нараду вчених - - спеціялістів у галузі марксистсько - ленінської філософії, наукового комунізму і права", що відбулася ще в листопаді 1973 р.

Підкреслюючи зрушення у студіях на відтинку соціології і соціяльної психології, „Комуніст України" відзначає, що „важливе місце у науковій роботі зайняли дослідження проблем пролетарського інтернаціоналізму і радянського патріотизму, критики антикомунізму, українського буржуазного націоналізму, сіонізму, ревізіонізму. Опубліковано ряд праць з діялектичного та історичного матеріялізму, наукового комунізму і права, філософських проблем природознавства, логіки, психології, атеїзму, етики та естетики". Все таки, в статті стверджується, що „особливе занепокоєння викликає стан критики буржуазних, буржуазно - націоналістичних, реформістичних і ревізіоністських концепцій в галузі філософії і права... Незадовільно розробляється тематика, пов'язана з критикою українського буржуазного націоналізму. Досить сказати, що останніми роками не створено жадної оригінальної праці на цю тему".

Журнал вказує на значні організаційні недоліки, брак координації наукової діяльности, „багато формалізму і канцелярщини". Недомагає справа підготови наукових кадрів, не зважаючи на їх збільшення за останні роки. Незадовільним є стан кваліфікації наукових працівників. За даними журналу, „майже половина викладачів філософських дисциплін не має вчених ступенів і звань, а одна третина — філософської освіти". Дещо краще є на відтинку інших дисциплін, але й там з рівнем кваліфікації кадрів досить зле.

Лишається відкритим питання, чи для таких намічених проблем для досліджень, як „діялектика переростання соціялізму в комунізм, удосконалення соціяльної структури розвинутого соціялістичного суспільства, закономірності соціялістичного суспільства, закономірності розвитку нової історичної спільноти — радянського народу, дослідження радянського способу життя, процесів інтернаціоналізації суспільного життя і зміцнення дружби народів СРСР,... розвиток та зміцнення радянської державности і соціялістичної демократії", — потрібно аж надто особливих кваліфікацій? Основне, вміти ефективно цитувати Маркса, Леніна і... Брежнева.

М. Сосновський

ЗА ДЕРЕВАМИ Є ЩЕ ЛІС!

(2)

Цей факт, що народжені і виховані в країнах поселення українці не вважають себе „еміґрантами" у даних країнах, а їх повноправними співжителями і співгромадянами, передрішує їхню настанову до концепції „еміґраційної України" з усіми її складовими компонентами, включно з її політичним сектором. До них ця концепція не промовляє, не зважаючи навіть на існуючий в них сантимент до української землі, українського народу в Україні, української культури тощо. Вони беруть, як знаємо, активну участь в житті цих країн (державно - політичному, культурному, професійному, науковому, господарському), рахуючи цю свою участь для себе за основну на шляху своєї особистої життьової кар'єри і своїх завдань та цілей.

Всі ці десятки і сотні тисяч людей українського роду творять сьогодні українську діяспору, у якій справжні українські еміґранти („старі" і „нові") займають відносно незначну периферію. Очевидно, з різних причин, у які тут не входимо, на сучасному етапі ця еміґраційна периферія ще становить з точки зору української проблеми як такої своєрідну „ініціятивну" чи „правлячу" меншість, яка надає тон діяспорі, очолює все зорганізоване життя в окремих країнах поселення. На цій „периферії" і є найактивнішим український еміґраційний політичний сектор.

З цієї причини в оцінці українського життя в країнах поселення дуже легко зробити помилку, підмінюючи „частину за цілість" і роблячи на цій основі висновки. Ілюстративно ми можемо порівняти нашу діяспору до льодової гори, якої тільки незначна частина виступає над водою. Основна її частина захована під водою, але від цієї частини залежить, чи верхня частина втримається на поверхні, чи безслідно зникне і як скоро зникне. У нашій практиці ми, на жаль, мало зусиль прикладаємо до цього, щоб якнайдокладніше збагнути власне цю „заховану" частину нашої діяспори і під сучасну пору ще „мовчазну більшість".

При формулюванні практичної української політики на відтинку діяспори мусимо брати до уваги всі ці моменти. Політичний еміґраційний сектор цілком природно пов'язується тільки з еміґраційним сеґментом української діяспори і разом з цим сеґментом є явищем переходовим. Якщо не заіснують якісь політичні зміни і якщо політична еміґрація (разом з політичними партіями) не матиме змоги своєчасно повернутися на рідні землі, то вона природньо заникне, а з нею заникнуть еміґраційні політичні партії у цих формах, що їх вони розвинули в Україні і продовжують зберігати по сьогодні. Цього процесу ніхто не в силі ні змінити, ні завернути, і цього не можна не брати до уваги.

Цілком інакше виглядає ситуація, коли беремо до уваги наші поселення, тобто діяспору в повному того слова значенні. Відмертя еміґрації не означає кінця нашої діяспори і наших поселень, зокрема більших в окремих країнах. Наступлять основні зміни організаційного й іншого порядку, але діяспора людей українського роду збережеться.

Конечна перевірка позицій

Практика останнього чвертьсторіччя показала, що, не зважаючи на всі зусилля цієї частини діяспори, яку окреслюємо „еміґрацією", їй не пощастило знайти спільної мови з „поселенцями" у такій мірі, щоб можна було з успіхом разом розв'язувати спільні справи і проблеми. Мало того, у висліді домінації проводів громадських, культурно - освітніх та релігійних установ і організацій „еміґрантами" (зокрема „новими"), позначилося, як це ствердив у своїй аналізі „Розвиток тенденцій та суспільно - організаційного зрізничкування українців в Канаді" проф. Б. Боцюрків, на „відчуженню українського громадського - організаційного активу від зростаючого числа (мабуть більшости) українців Канади, зокрема дітей і внуків, народжених вже в Канаді українців". Цей висновок можна поширити також і на інші українські поселення подібного типу, зокрема в ЗСА. Варто тут буде ще додати, що цей процес „відчужування" посилився у зв'язку з конфліктом між „старими" і „новими" еміґрантами у роки після Другої світової війни. У висліді цього конфлікту прийшло до деактивізації чималого числа провідних діячів з-поміж „старих" еміґрантів, які фактично доповнили ряди неактивних з української організаційної точки зору, народжених і вихованих в країнах поселення. З „новими" еміґрантами розійшлися навіть ці особи з давнішої еміґрації, які у початкових роках нав'язали з новою еміґрацією активне співжиття і приймали участь у творенні нового роду установ та організацій, займаючи в них часто провідні становища. Різниці в поглядах на засадничі питання української дійсности виявилися настільки великі, що співпраця на

(Закінчення на стор. 6-ій)

І. Р.

ДЕ НАШІ ЖІНКИ?

(Передрук з „Нашого Життя", листопад 1973)

Через довгі роки не сходили із сторінок української преси статті на тему „Де наша молодь?". В останніх часах тих статтей куди менше, бо молодь, принайменше частинно, віднайшлася. Це явище спричинив не так натиск власного середовища, як радше сучасні суспільні течії в ЗСА, що не лише зневтралізували колишню пресію на американізацію етнічних меншин, але розбудили наново свідомість і гордість національного походження. Час покаже, в якій мірі ті позитивні тенденції серед молодого покоління причиняться до збереження української субстанції, одначе вже теперішня активність, зацікавлення долею батьківщини й громадськими проблемами еміґраційного середовища, збуджують надію на краще майбутнє.

На чергу приходить питання: „Де наші жінки?". Відродження боротьби за рівноправність жінки сколихнуло широкими масами американського жіноцтва і дало у висліді здійснення деяких вимог у формі законодавства, а з другого боку видвигнуло скрайні кличі, що можуть спричинити знищення моральних засад і підваження здорових основ американської родини, залишило загал українського жіноцтва байдужим до проблем довкілля і власного середовища.

Кожна еміґраційна спільнота живе у стані перманентної кризи, постійної небезпеки денаціоналізації і лише безнастанна чуйність жертва праці і гроша кожної свідомої одиниці може продовжити її життя. У тому спільному зусиллі українська жінка являється важливим фактором, як виховниця молодого покоління і громадянка. Вона повинна включитися до активної праці у власній громаді й заразом займати становище до суспільних процесів американського світу, які мають великий вплив на життя нашої спільноти та ментальність її членів.

Понад сто тисяч жінок українського роду в ЗСА стоїть осторонь громадського життя. Той факт унаглядиює проблему, що від її розв'язки залежатиме не лише майбутність СУА й інших жіночих організацій, але й майбутність українського поселення. Не бракує намагань із сторони організованого жіноцтва пробити цей мур байдужности, як дотепер, із сумнівним вислідом. Пасивна постава незорганізованого жіноцтва вказує на те, що на еміґрації не лише забулися добрі традиції власного минулого, але й не сприймається позитивного прикладу американського середовища.

На рідних землях дружини чільних громадян почувалися до обов'язку включатися в організоване життя, сьогодні багато з них не вважає за відповідне стати хоч би „паперовим членом" жіночої організації. Виходить, що „батьки народу" приймають це за природне явище, не прив'язуючи ваги до участи жіноцтва в громадському житті. Слідкуючи за звідомленнями із загальних зборів наших установ і організацій, виноситься враження, що українська спільнота складається у 95 відсотках із чоловіків. Якщо трапиться жіноче прізвище, з правила останнє у списку, це звичайно зайвий член контрольної комісії, або імпрезова референтка. У проводі першого СКВУ жінки ледве добилися одного посту для „представниці" жіноцтва, тобто представниці половини еміґрації, хоч у Конґресі брало участь багато жінок із високим громадським і професійним стажем. На останньому Конґресі УККА признано дев'ять Шевченківських нагород — ні одна жінка не удостоїлася вирізнення. Навіть у розваговій частині конґресів і з'їздів прийнявся у нас своєрідний протокол. За почесним столом засідають часто десятки чоловіків і знову „представниця жіноцтва", хіба що запрошений чужинець прийде з дружиною, тоді, очевидно, її вшановують. Ясно, що така громадська атмосфера не причиняється до активізації жіноцтва.

Дружини політичних діячів в Америці стоять на видному місці поруч своїх чоловіків, беруть участь у виборчих кампаніях, конвенціях, опісля виявляють себе в політичній чи харитативній праці.

На провідних постах в українських жіночих організаціях, поза нечисленними винятками, стоять працюючі жінки. Багато з тих, що не працюють, живуть у добробуті й розпоряджають часом, одначе не проявляють зацікавлення громадськими справами. Навіть ті, що виховують дітей в українському дусі, часто не вважають за відповідне співпрацювати у створенні й розбудові того середовища, в яке мали б включитися їхні діти. Тут знову нехтуємо власною традицією і добрим прикладом довкілля. Ще так недавно якраз дружини адвокатів, суддів, інженерів, лікарів, підприємців, кооператорів, професорів несли ввесь тягар громадської і харитативної роботи. Брак потреби чи змоги заробіткової праці не витворив на рідних землях бездільної, самовдоволеної „сметанки". Попри родинні й товариські обо-

(Закінчення на стор. 5-ій)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

ЯК ЗАОЩАДИТИ ПАЛЬНЕ В ЗИМІ?

Енерґетична криза та пляноване зменшення достави пального на 15 відс. в цьому році в порівнянні з минулим роком, перед кожним власником дому ставить руба питання: як заощадити на пальнім в зимових місяцях, не зменшуючи огрівного ефекту в хаті?

Заки відповісти на це питання, слід сказати декілька слів про існуючі роди огрівання. Їх щонайменше 4: вугільне, електричне, оливне (нафтове) та газове. Два перші роди огрівання відносно рідкісні на північнім Сході, перший — з огляду на відсутність автоматизації та невигоду ручного наснажування печі, другий (електричний) — з огляду на відносно високу ціну електричного струму.

На мою думку, найкращим родом житлового огрівання під теперішню пору слід вважати газове огрівання, з огляду на економічне спалювання газу, незалежність від достав пального із зовні, від його якости і ціни, безплатну направу та консервацію огрівних влаштувань газівнею і відсутність збірника на пальне. Оливне огрівання, чи — вживаючи модерної української технічної термінології — нафтове огрівання, досі найдешевше і найбільш популярне, тепер найбільш загрожене енерґетичною кризою та нестачею пального на ринку і тому йому присвятимо найбільше уваги.

Для заощадження пального найважливіші дві речі: переміна в печі хемічної енерґії пального в теплову при можливо найменших втратах та задержання тієї теплової енерґії внутрі дому якнайдовше. Перетворення хемічної енерґії пального в теплову відбувається через сполуку пального з зовнішнім повітрям, яку називаємо процесом спалювання. Цей процес для повного спалення вимагає пропорційної кількости пального і повітря. Коли пального забагато, тоді спалення неекономічне, подібно як в автомобілі, коли бензина „залиає" карбуратор. Коли повітря забагато, тоді надмір повітря забирає цінну теплову енерґію з печі і „втікає" з нею крізь комин. Коли повітря замало, тоді спалення не повне і крім двоокису вуглецю, продукуємо також його окис або т. зв. чад, що не тільки становить отруйну хемічну сполуку, але дає при спалюванні наполовину менше теплової енерґії.

При оливнім огріванні дуже важливу ролю сповняє процес розпалювання, чи пак „атомізації" пального, що залежить від величини, типу, наставлення та фізичного стану дишиці (наззл).

Другим важливим чинником в економії огрівання є величина огрівної печі. Дуже часто трапляється, що піч замала, але бувають також випадки, що піч завелика. Скажім, що дім вимагає печі величиною 100,000 Бі-Ті-Ю (британських термічних одиниць), але контрактор, що або не вміє, або не хоче витрачати часу на обчислювання термічних витрат дому, вставить в пивниці піч величиною 200,000 Бі-Ті-Ю. Така піч безсумніву, огріває належно дім в кожній порі дня і ночі і при кожній температурі назовні. З такої печі власник дому, звичайно, дуже вдоволений та хвалиться знайомим з гордістю, що, мовляв, в мене в хаті завжди тепло, як „під периною". Скільки він проте, непотрібно марнотратить пального, залишиться нерозгаданою тайною. Щоб перевірити величину печі, слід зміряти температуру назовні та сісти впродовж одної години коло печі з годинником в руці. Якщо назовні 50°, піч повинна бути „в русі" 15 хвилин на годину при температурі 40° — 30 хвилин, а при температурі 30° — 45 хвилин. Коли піч в русі частіше або рідше, слід закликати фахового механіка для зміни дишиці в оливній печі, згглядно контрольного отвору перепливу пального (брифис) в газовій печі.

Дуже важливим чинником в житловій системі огрівання є термостат. Деякі вважають, що термостат при теплішій температурі назовні треба знизити, а при холоднішій підвищити. Це хибно, бо термостат повинен бути завжди наставлений на цю саму температуру, без огляду на погоду назовні. При нижчій температурі назовні він буде урухомлювати огрівну піч частіше, а при вищій рідше. Але температура в хаті залежна не тільки від наставлення, але також від положення термостату. Коли він висить в кімнаті, яку нагріває сонце, термостат буде урухомлювати піч рідше і через те в інших кімнатах буде холодніше. В такім випадку треба підвищити термостат. Не менш важливою справою функції печі та термостату є ізоляція кожного дому. Бо що варта перетворене з пального тепло, коли воно невпинно втікає крізь неізольовані стіни та неущільнені двері і вікна хати.

Тому, для заощадження пального взимі слід в першій мірі зробити ізоляцію піддашшя, що становить найбільшу теплову діру кожного дому, крізь яку втікає 17 відс. пального. Других 15 відс. втікає крізь вікна, які мимо „штормових" охоронних забезпечень становлять друге з черги джерело теплових витрат кожного дому. Найдешевшим та відносно нескладним способом забезпеки вікон перед надмірною втратою тепла, — це покриття віконної рами з зовні або знутра пластичною плівкою.

Тих кілька засобів допоможуть власникам домів не тільки переживати енерґетичну кризу, а якщо вона перебільшена, то заощадити поважну суму важко запрацьованих грошей, які витрачаємо на огрівання повітря крізь неущільнені „діри" наших домів.

Німці — совєтські громадяни — домагаються права на виїзд з СССР до Західньої Німеччини

Москва. — Тут під будинком західньонімецької амбасади дійшло до рукопашного бою 30 січня між групою щістьох німців, совєтських громадян, і совєтською міліцією. Німці влаштували під німецькою амбасадою демонстрацію, вимагаючи для себе віз на виїзд з СССР до Західньої Німеччини. Згідно із заявами демонстрантів, вони вже від кількох років намагаються одержати такі візи, але без ніякого успіху. На транспарантах, що їх мали демонстранти, були написи, що вони є німці і хочуть повернутися на батьківщину. Совєтська поліція арештувала після рукопашного удару чотирьох демонстрантів. Двох демонстрантів, жінка і чоловік, схоронилися у будинку німецької амбасади і відмовилися залишити приміщення, заявляючи, що їх совєтська поліція арештує. Представник німецької амбасади звернувся до совєтського міністерства закордонних справ у цій справі. Німці прибули до Москви з совєтських республік Естонії і Латвії. Чужинецькі кореспонденти мали змогу спостерігати цілу подію під німецькою амбасадою.

Леся Лисак

КОЛИ Б Я ВМІВ...

На металевій табличці, що стояла на бюрку урядовця, було чітко виґравіруване його прізвище. Урядовець, чоловік середнього віку, полагоджував справи, пов'язані із знижкою оплат за переїзди автобусами емеритів, званих подекуди „senior citizens". Люди, що по черзі підходили до нього, не дивились чомусь на табличку з прізвищем і зверталися до нього просто „містер". Тільки остання у черзі, сивава пані, всміхнувшися, промовила виразно англійською мовою: „Добрий день, пане Григорчук!"

На обличчі урядовця відбилося здивування: — Як це ви, пані, так правильно вимовили моє прізвище? Декому трудно його вимовити, а здебільша кличуть мене „Райорзик". — І поспішно підсунув жінці крісло.

Сивоголова пані, лагідно всміхаючись, дивилася на нього: — Це дуже просто. Ваше прізвище типово українське, а я українка. Це гарне прізвище і в молодості, на рідній землі, я мала товариша, що так називався.

Обличчя урядовця прояснило. — Дорога пані, заки приступимо до справи, з якою приходите, скажіть до мене ще пару слів по-українськи! Скажіть щонебудь. Я так давно не чув української мови!

— І вас не бентежитиме те, що за сусідніми бюрками ваші колеґи дивуватимуться, що говоримо якоюсь незрозумілою для них мовою? — лукавенько прижмурила очі пані.

— Ані трохи! — скрикнув урядовець. — При сусідньому бюрку сидить колеґа італійського роду, який хизується тим, що допомагає петентам старшого віку, які слабо говорять по-англійськи. Там далі сидить товариш польського роду, який дуже часто розмовляє по-польськи. Хай почують, що я теж не гірший за них!

— Зовсім слушно! — сказала вже по-українськи пані Марія. — Отже, добрий день, земляче, і що вам цікавого сказати?

— Будь ласка, — в голосі урядовця прозвучало прохання, — будь ласка, говоріть поволі і виразно. Бо, бачите, я хоч українського роду, дуже слабо знаю українську мову. — Він все ще говорив по-англійськи. — Повторіть ще раз два перші слова, це, здається, були слова привітання.

— Добрий день, земляче, — поволі вимовила пані Марія. І побачила, що урядовець записав собі це в бльокноті.

— Вам дивно, що я не знаю таких звичайних слів, — підняв на неї очі. — Не дивуйтеся. Українську мову я чув ще в дитинстві, і то дуже небагато. А говорити нею майже не говорив.

— Як же ж ви вранці вітали свою матір, свого батька? — спитала лагідно сива пані. — Чи, може, ваші батьки вже тут народилися і теж не знали української мови?

— О, ні, — відказав пан Григорчук, — мої батьки приїхали сюди вже одружені, зі старого краю. Зі села, яке називалося ... — він гарячково шукав у пам'яті назви, — даруйте, призабув. — Це було давно, бо мені, наймолодшому синові моїх батьків, вже минуло п'ятдесят років. У тих часах таких, як мої батьки, іміґрантів-заробітчан, називали згірдливо „ґрінорами". Дивилися на них згори, висміювали їх. Вже й не говорю про те, що їм, нефаховим робітникам, доводилося братися за найгіршу і найменше платну працю. Бо й мови тутешньої вони не знали. А як з трудом вивчили пару слів, то й так вимовляли їх неправильно. Таких, як мої батьки, трактували тоді згори, і це їх боліло.

— Кожна кривда, заподіяна чесній людині, болюча, — сказала тихо жінка. — На щастя, часи поділу громадян на кращу і гіршу категорію давно минули.

— Минули і ніколи не повернуться, — сказав твердо урядовець. — Але я і мої ровесники потерпіли від колишньої дискримінації. Бачите, мої батьки боялися, щоб і ми, їхні діти, не були такими принижуваними, як вони. І єдиною радою на це вважали уподібнити своїх дітей до тутешніх. Моя мати, хай з Богом спочиває, не дозволяла мені говорити до неї по-українськи, чи як тоді казали — „по-ґаліцийськи". Бідна калічила в страшенний спосіб англійські слова, але їй видавалося, що робить мені цим велику прислугу. А це була помилка, бо дитина може легко вивчити навіть кілька мов без шкоди для однієї чи другої. Батьки деяких моїх ровесників були відважніші і посилали їх до української школи при нашій церкві. І їм я тепер заздрю: вони ніяк не затратили правильної англійської вимови, а можуть порозумітися тепер по-нашому! А я — мов сліпець. Бачу не раз українську газету, оголошення чи афішу — і вони для мене недоступні.

Пан Григорчук задумався. — Часи змінюються. Тепер кожний гордиться своїм національним походженням, бо тільки воно збагачує загальну американську культуру. Тепер людина, яка не знає нічого про свій рід, про своє походження, наче якась убога. Прикро бути отак завішеним між небом і землею.

Він наче зовсім забув, що на нього чекають справи, і продовжував: — Читаю тепер про Україну в англомовній пресі. Жадібно схоплюю всі відомості відносно землі моїх батьків, людей, культури, мистецтва. Та наскільки краще було б читати те все по-українськи, із самих джерел. Наприклад, якийсь гарний вірш. Я так люблю добру поезію! А в перекладі — це не те саме. Ех, щоб я тепер дав, щоб знати українську мову.

У його голосі зазвучала нотка гіркости. Пані Марія торкнулася його руки. — Не сумуйте, пане Григорчук. Ще не запізно. Якщо хочете, я можу вам допомогти вивчити українську мову. Я була колись учителькою...

Його обличчя прояснило: — Думаєте, що я справді зможу? А втім, чому ні? Мої товариші вивчають для приємности, наприклад, еспанську мову. А мені, крім сильної волі, допоможе вивчити мову кров моїх предків.

Справа, яку щойно пані Марія полагодила, була далеко важливіша від тієї, з якою вона прийшла до урядовця, „містера Райорзика"...

ГРОМАДЯНИ! З НАГОДИ 28-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ТРАВНІ ЦЬОГО РОКУ ВЕДЕТЬСЯ КАМПАНІЯ З МЕТОЮ ПРИДБАТИ 3,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ПОМІЖ ЯКИХ БУДУТЬ ВИЛЬОСУВАНІ 40 ЦІННИХ НАГОРОД ВІД 50 ДО 1,000 ДОЛЯРІВ. СТАНЬТЕ ЧЛЕНОМ УНС АБО ПІДВИЩІТЬ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У НЬОМУ, ЩОБ МАТИ ЗМОГУ ВИГРАТИ ЦІННУ НАГОРОДУ! КАМПАНІЯ КІНЧАЄТЬСЯ В КВІТНІ Ц. Р., ТОМУ НЕГАЙНО ЗВЕРНІТЬСЯ ДО МІСЦЕВИХ СЕКРЕТАРІВ ЧИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ!

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

РІК XXI — СІЧЕНЬ, 1974 — Ч. I. (186)

Ярослав Падох

НА ПРЯМІМ ШЛЯХУ ДО 90,000-ГО УНСОЮЗУ

Закінчено ще один рік запопадливої праці для Українського Народного Союзу, посередньо для всієї нашої національної спільноти в вільному світі. Наші бо союзові здобутки, зокрема наполегливе гуртування впродовж вісімдесяти років наших земляків в одній великій, соборницькій громаді, спрямовані на внутрішнє зміцнення нашого національного організму й на збільшення нашої ваги й поваги в зовнішньому світі.

Хоча не всі наші пляни й бажання здійснилися в минулому році, ми придбали в ньому понад чотири з половиною тисячі нових членів і включили їх не лише в союзову, але й загальну українську організовану громаду. А лише організовані одиниці і народи числяться у світі; неорганізовані, звичайно, служать чужим народам і чужим інтересам.

Минулий рік не належав до найкращих у вісімдесятирічній історії Українського Народного Союзу. Тим не менше в тім році продовжували нашу незаступну господарську і національно-культурну службу для нашого членства та для всієї нашої заморської спільноти. Збільшене на багато мільйонів життєве забезпечення наших членів дало їм більшу безпеку на випадок непередбаченого нещастя, чи старого віку, приспорювало їм фонди на вищу освіту для їх дітей, давало змогу одержувати низькоопроцентовані позички на набуття домів, чи інші потреби. В минулому, як і в попередніх роках, Український Народний Союз, його орган „Свобода" та сітка його п'яти сотень Відділів були організаційною та ідейною основою для ведення не лише союзових, але й усіх загально-громадських починів і акцій. Згадати б дуже успішні збірки фондів на українознавчі катедри в Гарвардському Університеті та його Український Інститут, на Національний Фонд УККА, СКВУ, НТШ й інші, а далі співучасть в організуванні тріюмфальних відвідин нашого патріярха Иосифа, Другого Світового Конгресу Вільних Українців й чимало інших успішних громадських дій.

Незабаром, 22го лютого 1974-го року Українському Народному Союзові сповниться вісімдесять років від дня його створення, а в травні відбудеться його нова чотирорічна Конвенція. Тільки короткий час ділить нас від цих важливих дат. Тому немає часу задовго дивитися взад й радуватися минулорічними здобутками. Здобуте в минулому — це тривка основа для того, що повинно бути придбане в майбутньому. Тому звертаємося лицем до наших нових завдань й для здобуття їх готуємо нові пляни. А передовсім звертаємося лицем до недалекої Конвенції й наших зобов'язань на її передодні. Робимо це в повній свідомості, що навіть по найважчій праці, в громадському, як і в особистому житті, не вільно робити перестанків. Кожний день без кроку вперед, це невідхильний крок взад.

Метою теперішньої ювілейно-конвенційної членської кампанії є придбати ще до часу Конвенції 3,000 нових членів, тобто стільки, скільки потрібно, щоб після покриття втрат дійти до нового союзового рекорду: 90,000 членів. До цього відповідального діла кличемо всіх союзових діячів. Нехай не буде ні одного, зокрема відділового та головного урядовця, що стояв би в часі цієї дуже важливої кампанії осторонь від наших спільних змагань за дальше збільшення й зміцнення УНСоюзу. Вже на початку нашої праці постановімо зробити цей ювілейний рік, а зокрема його передконвенційний період, куди успішнішим, як ряд попередніх років. Від нашого успіху буде у великій мірі залежати настрій Конвенції та її ухвали на ближче і дальше майбутнє.

З особливим закликом звертаємося до теперішних делеґатів та кандидатів на нових конвенційних делеґатів. Хто бажає стати ним повинен ділом ще перед Конвенцією доказати, що він заслужив собі на це високе вирізнення. Тому традиційна „делеґатська десятка" членів нехай буде для кандидатів на делеґатів та для їх виборців мірилом делеґатських кваліфікацій, тим більше, що цього вимагає статут УНСоюзу.

Петро Павло Луцик, син Петра і Марії Луцик, якого вписали в члени 194-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку дідусь і бабуня Теодозій і Євдокія Савків

Дарця Анна Паговська, 5-літня нова членка УНСоюзу, донька панства Олени і Романа Паговських. Дарця та її батьки мешкають в Овк Парку біля Чикаґо, і всі вони є членами 399-го Відділу УНСоюзу „Леви" в Чикаґо, Ілл.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознимки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Це не клич, а реальність у панстсa Правдюків бо їх ціла родина належить до 345-го Відділу УНС, що і є запорукою на майбутність. Перший на знимці із спрямованим зором у далечінь, Павло Павлович Правдюк наймолодший член Відділу 8-ім місяців. По середині його братік Александер 8-ім років і врешті найстарша із трьох сестричка панна Анна 15-ть років, яка визначається неперевершеними здібностями в Середній школі. Була зірцевою ученицею в українській школі, а зараз в українській школі допомагає з виставками, з костюмками, радо допомагає там де її допомога потрібна. Їх батько п. Павло Правдюк помимо того, що має своє підприємство (ґараж з направою авт) знаходить він і ціла Родина час і беруть активну участь у церковному і суспільно - громадському житті, та є членом Контрольної Комісії 345-го Відділу УНС. Маючи більше таких родин як п. Правдюки наші Громади втішалися б багато кращими успіхами.

Наталія Вронська, донька Володимира Вронського, нова членка 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку

Марта і Роман Подолюки, діти союзової родини Христини і Богдана Подолюків, нові члени 327-го Відділу УНСоюзу в Гемпстед, Н. И.

Тиміш Пищимуха, однорічний внук союзових діячів Анни і Василя Пищимухів, новий член 327-го Відділу УНСоюзу в Гемпстед, Н. И.

Стефанія (2 і пів року) і Татіяна (1 рік) Копистянські, діти союзової родини Патриції і Богдана Копистянських, та внуки секретаря 327-го Відділу Андроніка Копистянського, членки УНСоюзу в цьому Відділі в Гемпстед, Н. И.

ЗА ДАЛЬШУ РОЗБУДОВУ УКРАЇНСЬКОЇ ЗАМОРСЬКОЇ ТВЕРДИНІ

ПРОГОЛОШЕННЯ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ У 80-РІЧЧЯ ТА В КОНВЕНЦІЙНОМУ РОЦІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

СОЮЗОВЦІ!

Цього 1974-го року, в День Батька цієї країни Вашингтона 22-го лютого, сповниться ВІСІМДЕСЯТ РОКІВ з того часу, як в пенсильвенійському містечку Шамокіні був створений Український Народний Союз і з ним — за словами „Свободи" — „Україна воскресла в Америці!" В цьому ж ювілейному 1974-му році відбудеться в травні черговa, 28 Звичайна Конвенція Українського Народного Союзу, який своєю безперервною і наполегливою службою своїм Членам, своїй Громаді і своєму Народові здобув собі велику назву Української Заморської Твердині.

У 80-літній історії Українського Народного Союзу завжди так було, що кожну ювілейну дату, як і кожний конвенційний рік використовувано для окремих зусиль для дальшої його розбудови, що є рівнозначне із скріпленням всієї нашої Громади та її всебічного вкладу в розвиток нашого власного життя, як і в розвиток Америки і Канади та в змагання Українського Народу до волі і незалежности.

Мавши це на увазі та згідно з 80-літньою традицією, з нагоди цього ювілейного і конвенційного року проголошуємо оцим

ЮВІЛЕЙНО-КОНВЕНЦІЙНУ ЧЛЕНСЬКУ КАМПАНІЮ

З МЕТОЮ ЗДОБУТИ В ЦІЙ КАМПАНІЇ ДО КОНВЕНЦІЇ В ТРАВНІ ЩОНАЙМЕНШЕ 3,000 ЧЛЕНІВ, ПОТРІБНИХ НА ПОКРИТТЯ ПЕРЕДБАЧЕНИХ ВТРАТ ТА НА ЗБІЛЬШЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ДО ТОГО ЧАСУ ДО 90,000 ЧЛЕНІВ!

СОЮЗОВЦІ! Наші основоположники і попередники створили Український Народний Союз, цей справжній союз ідей, праці та інтересів, бо вони великого бажали! Великою може видаватись і встановлена мета теперішньої ювілейно-конвенційної членської кампанії, але ми можемо її досягнути спільною працею і спільними зусиллями та при свідомості спільної відповідальности, до яких закликамо всіх Головних і Відділових Урядовців, усіх Конвенційних Делеґатів та всіх Членів УНСоюзу.

За участь і успіхи в цій ЮВІЛЕЙНО-КОНВЕНЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ передбачені звичайні і надзвичайні нагороди та окремі вирізнення під час Конвенції.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС

Йосип Лисогір
головний предсідник

Іван Телюк
заступник головного предсідника

Сен. Павло Юзик
заст. гол. предсідника на Канаду

Марія Душник
заступниця гол. предс.

Володимир Сохан
заступник гол. предсідника і рекорд. секретар

Ярослав Падох
головний секретар

Уляна Дячук
головний касир

Джерзі Сіті, Ню Джерзі, в січні ювілейного 1974-го року.

Ярослав Падох

„ДЕЛЕҐАТСЬКА ДЕСЯТКА"

Читачі „Трибуни УНСоюзу" знають про яку десятку мова: про членів, не про гроші. Бо ж від самих початків існування вже майже вісімдесятирічного Українського Народного Союзу ми завжди рахували членів, якдоляри. В національній установі члени і служба їм, а за їх посередництвом служба для суспільности — це основна мета й програма.

На цьому тлі до вартости й висоти святочного обов'язку і зобов'язання, а водночас і делеґатської чести, виросла традиція вимагати від кожного делеґата на конвенцію УНСоюзу придбання ще перед конвенцією бодай десять нових членів. У багатьох Відділах УНСоюзу цей обов'язок зобов'язує ще перед вибором делеґата. Той, що придбав членів, з правила бодай десятку, має першенство у виборі. І не є це виключно традиція, а прямо статутовий обов'язок.

Що каже статут УНС

Десята стаття статуту УНСоюзу каже дослівно, що поміж різними кваліфікаціями на делеґата, як вік (21 років), українська національність або походження, членство в УНСоюзі, (бодай один рік), членство у Відділі, в якім платить вкладки на братський фонд (бодай пів року) й взагалі крім наявности всіх кваліфікацій на урядовця Відділу, кандидат на делеґата ще зобов'язаний „виявити активну участь в організаційній та розвитковій праці УНСоюзу" тобто зобов'язаний заслужитись я активно в організуванні членів і збільшуванні членства УНСоюзу. Отож, організувати членів він має не лише, так би мовити, з доброї волі, але зі статувого обов'язку. Тому, хто не бажає виконати цей обов'язок, не повинен кандидувати на делеґата. Бо й про яку організаційну працю для УНСоюзу міг би говорити статут, як не в першу чергу про організування членів. Що варта організація без членів. Для кого ми вдержували б пару десятків цінних забезпеченевих грамот, як не було б членів. Для кого ми вдержували б п'ять соток Відділів, Округи і Області, як би не для того, щоб в них забезпечити якнайбільше число членів і їм дати таке конечне для всіх життьове забезпечення та з ними і для них працювати на інших ділянках національного життя. І який розвиток УНСоюзу можливий без членів. Власне про цей рід не лише організаційної, але й розвиткової праці для УНСоюзу говорить його статут. І тому обов'язок здобувати нових членів і так розбудовувати нашу установу, є головним обов'язком союзових урядовців і конвенційних делеґатів.

Договір між делеґатами і виборцями

Статутовий обов'язок перейшов впродовж довгих десятиріч в традицію. Пригадаймо раніші конвенції, ті роки, в яких часто подвоювалося число здобуваних нових членів. З не так давньо-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Марко Масловиг, син Мирона і Анґелі Масловиг, новий член 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. И.

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ У ГРУДНІ 1973 Р.

25. Квітка Стецюк 26

47. Анна Гарас 24

191. Р. Колодій 24

427. П. Дяків 22

22. Олена Олек 20

430. І. Книгницький 20

121. В. Кобіто 19

204. В. Палідвор 18

51. М. Ольшанський 15

489. М. Шпетко 15

492. Марія Юзик 15

37. Анна Гнатюк 13

78. І. Петрунцьо 13

150. І. Тарнавський 13

174. А. Слюсарчук 13

337. Е. Притула 12

257. П. Сальчак 11

293. Марія Душник 11

327. А. Копистянський 11

437. М. Маланівський 10

Чемпіони, які не прислали своїх знимок: А. Кушнір (83) — 13 членів; Дарія Манило (474) — 13 членів; Р. Татарський (94) — 13 членів; М. [illegible] ([illegible]) — 11 членів.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1973 РОКУ

Місяць грудень ще довго ясною зорею світитиме в нашій союзовій організаційній праці. Він пригадав нам старі, добрі грудні, коли ми здобували по тисячці і більше членів. Минулорічний грудень приніс нам 900 (точно 899) нових членів, чим доповнив наш річний здобуток до числа 4,668 членів. Хоч ще не підраховано наших втрат у грудні, але можна сподіватися, що з минулим роком ми дійшли, а може переступили 99,000 усіх членів УНСоюзу. Всім тим, які причинилися до того великого грудневого успіху заслужено належиться наша загальна подяка і признання.

Підсумовуючи ввесь минулий рік, назвім 24 місячних чемпіонів грудня, на чолі яких, неначе символ нашого працьовитого жіноцтва, є дві неструджені жінки — пані Квітка Стецюк і пані Анна Гарас, яких ми знаходимо на переді всіх минулих змагань, чи то в піврічній, передконвенційній, чи в цілорічній кампанії, про яку тут мова.

Між найкращими Відділами минулого року назвім бодай три: 121-ий з Ром, секретарем якого є Василь Кобіто, 191-ий в Трой зі секретарем Василем Колодієм та 94-ий з Детройту зі секретарем Романом Татарським.

Всі п'ять названі прізвища знаходимо також поміж найкращими п'яти організаторами минулого року. В минулім році значно збільшилося число тих організаторів, які придбали по десять або більше членів, а в слід за цим одержали срібні чи золоті ювілейні відзнаки. Тих, що здобули золоті, тобто які придбали бодай 25 членів, було в минулім році 52 й вони разом придбали імпозантне число 2,364. Тих, що придбали від 10 до 24 членів і здобули срібну відзнаку, було рівно 100 й вони, як група, придбали разом 1,366 членів, а разом всі ці найбільш прикладні 152 організатори здобули 3,730, або точно 80% всіх членів, якими збагатився УНС в минулому році, а їх було 4,668. Отож підкреслім це ще раз. 152 особи здобули 80% всіх минулорічних членів, а вся решта відділових урядовців понад 460 Відділів яких 2,000 осіб, придбали лише 938 членів, або 20% минулорічного здобутку. Тільки подумати, які великі можливості є перед нами під умовою, що всі ми будемо активні в тому, що найважливіше для кожної громадської установи, у збільшуванні свого членства!

Ще слід з признанням згадати, наші Округи, які добре працювали в минулім році. На самому переді є Округи Філядельфії, Чикаго і Ню Йорку, а далі йдуть вісім Округ, які на сто відсотків виконали свою квоту, а ними є: Філядельфійська, Аллентавська, Балтимирська, Вілкіс-Берська, Скрентонська, Тройська, Монтреальська і Ніягарська. Всі вони дістануть свій бонус по два доляри від членів, придбаних на їх території в 1973 році. А сім Округ, які виконали свою квоту бодай 75% є такі: Нюаркська, Перт-Амбойська, Рочестерська, Сиракюзько-Ютицька, Міннеапольська, Шамокінська і Боффалівська. Їх бонус виносить по долярові від члена. Яка шкода, що деяким Округам бракує для одержання бонусу лише декілька членів!

Звертаючись обличчям від минулого до Нового Року, сподіємося, що всі минулорічні переможці подвоять свої труди і успіхи в цім великім, ювілейнім і конвенційнім році, зокрема в часі короткої, чотиримісячної конвенційної кампанії, щоб осягнути її мету: 3,000 нових членів і досягнути новий, історичний рекорд: 90,000 союзових членів. Зокрема віримо, що всі кандидати на конвенційних делегатів та ще більше всі свіжо обрані делегати, всі свої сили і ввесь свій час звернуть на виконання свого основного делегатського обов'язку: придбання бодай традиційної „делегатської десятки"!

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ГРУДНІ 1973 РОЦІ

Ч. В.	Організатор	Придбано у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1973 р.
	Округа АЛЕНТАВН				
44	М. Шишка	2	$ 7,000	1 АДД	6
47	Анна Гарас	24	77,500	8 АДД	72
48	С. Івасечко	7	6,500		19
147	І. Гуцайлюк	2	10,000	2 АДД	36
	Разом:	35	$ 101,000	11 АДД	
	Округа БАЛТИМОР				
15	О. Зинюк	1	$ 1,000		11
34	Л. Блонарович	5	9,000		15
55	А. Ціздин	6	12,000		20
290	Михайлина Іванюк	1	1,000		4
320	І. Малко	9	28,500	3 АДД	44
337	Е. Притула	10	14,000		24
	Разом:	32	$ 65,500	8 АДД	
	Округа БОСТОН				
178	П. Ковальчук	1	$ 3,000		1
307	Д. Галонзка	1	1,000		13
374	В. Федорів	2	2,000		17
	Разом:	4	$ 6,000		
	Округа БОФФАЛО				
127	Марія Гаравус	6	$ 8,000		23
149	Марія Стецьків-Дикий	1	3,000		1
304	Марія Шишка	1	1,000		
	Марія Гнатик	1	2,000		8
360	І. Гаврилюк	9	21,000	2 АДД	42
	Разом:	18	$ 35,000	2 АДД	
	Округа ЧИКАГО				
17	Я. Билень	5	$ 9,000	1 АДД	10
22	Олена Олек	20	75,000	13 АДД	41
35	В. Вовчик	5	9,000	1 АДД	15
51	М. Ольшанський	15	51,000	9 АДД	35
100	А. Цебак	1	1,000		4
103	Катерина Гарріс	2	1,500		5
106	А. Іванюк	4	20,000	4 АДД	35
118	А. Іванюк (новий Відді.)	24	42,000	5 АДД	24
125	Гльорія Пацшин	6	80,000	1 АДД	21
220	Е. Блідий	1	500		5
221	Т. Шпікула	2	2,000		30
301	П. Врублівський	1	1,000		7
379	М. Семків	7	32,000	6 АДД	50
395	Стефанія Лісович	7	31,000	6 АДД	20
423	В. Буртняк	4	8,000	1 АДД	13
425	Р. Смук	2	1,000		2
452	Марія Сцебело	5	5,000		17
472	Стефанія Кочій	1	1,000		6
	Разом:	112	$ 370,000	47 АДД	
	Округа КЛІВЛЕНД				
50	Людмила Кичун	2	$ 15,000	1 АДД	6
112	Марія Капраль	2	3,000		13
115	П. Бабич	6	18,500	3 АДД	17
180	Ґеновефа Жеребняк	3	20,000	1 АДД	10
233	В. Дейчаківський	14	61,000	6 АДД	49
240	М. Кігічак	2	1,000		70
346	С. Глоговський	6	15,000	2 АДД	22
	Разом:	85	$ 133,500	18 АДД	
	Округа ДЕТРОЙТ				
75	В. Верещинський	1	$ 500		8
94	Р. Татарський	10	40,000	2 АДД	86
146	Г. Корбяк	7	35,000	7 АДД	19
167	І. Вельґан	1	1,000		1
174	А. Слюсарчук	13	54,000	7 АДД	42
175	Я. Вазюк	1	1,000		8
292	П. Федик	4	5,000		20
303	В. Лещук	3	3,000		13
	Разом:	40	$ 139,500	16 АДД	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	26	$ 82,500	5 АДД	73
170	Галина Гаврилюк	1	5,000	1 АДД	15
171	Стела Расн	1	1,000		10
213	В. Козак	1	1,000		2
281	М. Волошин	5	5,000		9
287	Меланія Мілянович	2	1,000		10
	Разом:	36	$ 95,500	6 АДД	
	Округа МІННЕАПОЛІС				
385	Я. Карпяк	4	$ 16,000	2 АДД	27
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	6	$ 26,000	4 АДД	
	Д. Попадинець	4	20,000	4 АДД	36
448	М. Перейма	2	6,000	1 АДД	17
471	В. Дідюк	10	35,000	6 АДД	10
474	Дарія Манило	13	55,000	5 АДД	33
492	Марія Юзик	9	31,000	1 АДД	19
	Разом:	44	$ 153,000	21 АДД	
	Округа НЮАРК				
14	М. Отрок	5	$ 17,000	1 АДД	19
27	Люцина Олесницька	1	1,000		4
37	Анна Гнатюк	1	39,000	4 АДД	
	Ольга Осередчук	1	5,000	1 АДД	60
76	М. Демчук	1	1,000		
	В. Гнатів	1	5,000	1 АДД	27
133	Я. Леськів	1	5,000	1 АДД	19
172	В. Осадчук	2	26,000		14
214	О. Твардовський	8	10,000	1 АДД	25
340	В. Давидюк	1	5,000		1
371	Ю. Варанюк	2	2,000		
	Стефанія Стеців		1,000		20
490	Олена Чорномаз	1	1,000		2
	Разом:	38	$ 128,000	9 АДД	
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
138	С. Кунікевич	1	$ 5,000	1 АДД	2
253	В. Фіцик	1	5,000		5
277	Т. Мельник	3	3,000		32
370	Г. Гіна	1	1,000		4
387	В. Олійник	1	10,000		23
414	І. Телюк	2	2,000		28
	Разом:	9	$ 26,000	1 АДД	
	Округа НЮ ЙОРК				
5	М. Хоманчук	1	$ 500		24
8	В. Мандзій	3	2,500		19
16	М. Москаль	6	22,000	3 АДД	10
46	І. Сквіртнянський	2	4,000		2
86	І. Серант	3	2,000		
	М. Хоманчук	2	7,000	1 АДД	6
130	М. Фенчин	3	3,000		
	В. Оріховський	1	5,000	1 АДД	13
158	А. Саноцький	3	11,000	2 АДД	8
184	Б. Ластовецький	2	2,000		6
194	М. Юзеців	2	2,000		14
200	І. Пригода	6	7,000		32
204	В. Палідвор	18	26,000	2 АДД	45
210	І. Франко	1	4,000		2
293	Марія Душник	11	18,000	2 АДД	18
327	А. Копистянський	11	21,000	2 АДД	36
450	Евстахія Мілянич	3	6,500	1 АДД	12
361	І. Пригода	3	7,000		10
485	М. Сидор-Чарторийський	1	1,000		1
489	М. Шпетко	10	18,000	1 АДД	24
	Разом:	92	$ 170,000	15 АДД	
	Округа НІЯГАРА (Канада)				
412	П. Дяків	19	$ 83,000	15 АДД	22
416	Катерина Онуфрик	9	29,000	2 АДД	
	В. Дідюк	11	60,000	7 АДД	53
427	П. Дяків	3	5,000		33
458	Д. Пиш	4	15,000	1 АДД	31
462	О. Фаренич	5	14,000	2 АДД	14
468	Я. Касюхнич	4	20,000	4 АДД	32
	Разом:	55	$ 226,000	31 АДД	
	Округа ПАССЕЙК				
182	Г. Клименко	3	$ 15,000	1 АДД	11
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
155	М. Фединишин	6	$ 10,000	1 АДД	28
209	О. Граб	5	17,000	3 АДД	12
312	С. Завадовський	1	1,000		1
349	М. Захарко	3	15,000	2 АДД	10
372	О. Ярема	2	5,500		30
	Разом:	17	$ 48,500	6 АДД	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
32	Я. Лебідь	3	$ 11,000	2 АДД	
	І. Одежинський	2	2,000		
	М. Хомин	1	1,000		73
45	М. Пришляк	5	9,000	1 АДД	
	І. Одежинський	1	1,000		27
62	С. Гавриш	1	5,000	1 АДД	
	В. Васильків	1	5,000		4
83	С. Гавриш	4	14,000	1 АДД	
	А. Кушнір	13	16,000		73
116	С. Шилькевич	1	500		4
153	І. Одежинський	3	6,000		
	В. Артимишин	1	1,000		55
156	М. Новак	1	1,000		8
163	О. Филик	1	1,000		6
216	І. Одежинський	10	22,000		
	В. Одежинський	2	2,000		65
231	С. Гавриш	3	3,000		3
245	М. Мартиненко	2	6,000		15
268	Е. Варилка	3	2,500		14
324	І. Бабяк	2	2,500		7
339	С. Гавриш	2	2,000		
	В. Коруд	4	6,000		14
347	Катерина Гордон	1	500		9
362	Ф. Петрик	2	1,500		12
375	І. Даньківський	5	4,500		31
397	М. Нич	7	6,500		13
424	Л. Іванина	3	11,000	2 АДД	
	С. Гавриш	2	2,000		
	І. Одежинський	5	13,000		17
430	І. Кніґиницький	20	23,500	1 АДД	
	С. Волянюк	5	21,000	4 АДД	
	М. Тимків	11	33,000	5 АДД	46
	Разом:	127	$ 236,000	17 АДД	
	Округа ПІТСБУРГ				
96	М. Драпала	2	$ 2,000		12
132	Д. Смерека	1	500		1
161	А. Джула	2	2,000		20
276	С. Іваницький	4	4,000		19
	Разом:	9	$ 8,500		
	Округа РОЧЕСТЕР				
36	Марія Ковальчук	7	$ 18,500	3 АДД	15
217	Т. Кубарич	1	1,000		27
285	А. Скібіцький	3	3,000		10
289	В. Гуссар	2	1,000		10
316	В. Гавриляк	1	2,000		23
343	Марія Сверида	1	1,000		3
367	В. Попович	4	2,000		30
437	М. Малинівський	10	39,000	7 АДД	20
	Разом:	29	$ 67,500	10 АДД	
	Округа СКРЕНТОН				
21	В. Галич	2	$ 8,000		6
123	І. Голик	1	5,000	1 АДД	10
406	М. Мартинюк	1	5,000	1 АДД	10
409	Жанета Воляпд	2	2,000		8
	Разом:	6	$ 20,000	2 АДД	
	Округа ШАМОКИН				
7	Олена Словік	2	$ 6,000		7
78	І. Петрунцьо	13	32,000	4 АДД	49
129	С. Гавриш	1	1,000		5
305	М. Гентош	5	5,000		34
	Разом:	21	$ 44,000	4 АДД	
	Округа СИРАКЮЗИ - ЮТИКА				
58	Марія Ковалевська	1	$ 1,000		5
121	К. Кобіто	19	19,000		92
192	Я. Сенишин	1	1,000		1
	Разом:	21	$ 21,000		
	Округа ТОРОНТО (Канада)				
408	І. Курман	1	$ 1,000		
	В. Дідюк	1	1,000		15
418	В. Дідюк	3	3,000		21
432	В. Зорич	4	14,000	1 АДД	40
436	В. Дідюк	5	13,500	2 АДД	
	П. Вербовецький	2	6,000	1 АДД	8
440	Софія Куца	1	5,000	1 АДД	1
456	В. Лавринів	1	2,000		8
466	В. Дідюк	6	18,000	3 АДД	10
478	М. Ополько	2	7,000	1 АДД	19
	Разом:	26	$ 70,500	9 АДД	
	Округа ТРОЙ				
13	П. Шевчук	1	$ 3,000		18
57	М. Савків	5	11,000		34
150	І. Тарнавський	13	17,000	1 АДД	14
191	Р. Колодій	24	25,500		92
266	В. Труфин	4	10,000		16
476	П. Маряк	1	3,000		7
	Разом:	8	$ 69,500	1 АДД	
	Округа ВІЛКС БЕРІ				
29	Ольга Малищак	1	$ 1,000		13
236	М. Скерпон	1	1,000		3
	Разом:	2	$ 2,000		
	ЗАХІД КАНАДИ				
445	І. Геврик	2	$ 2,000		29
498	О. Карпінський	3	15,000	1 АДД	4
502	Д. Марцінюк	3	8,000	1 АДД	5
	Разом:	8	$ 25,000	2 АДД	
	Округа ВУНСАКЕТ				
73	Д. Василик	1	$ 2,000		2
93	І. Данилюк	1	3,000		5
177	І. Лаба	8	10,000		15
206	Л. Гардінк	1	5,000		4
	Разом:	11	$ 20,000		
	Округа ЯНГСТАВН				
386	Катерина Иого	1	$ 5,000		2
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА				
323	М. Вілик	3	$ 3,000		8
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
11	І. Спілений	1	$ 1,000		9
257	П. Сильчак	10	26,000	1 АДД	28
488	Я. Вакович	1	5,000		1
	Разом:	12	$ 32,000	1 АДД	

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У 1973 РОЦІ

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у грудні	Разом у 1973 р.	суму	На АДД
	Область С. ГАВРИША					
1	Філядельфія, Па.	37	127	575	$ 1,240,000	82
2	Нюарк, Н. Дж.	22	38	221	548,500	39
3	Аллентавн, Па.	12	35	145	321,000	40
4	Шамокин, Па.	21	21	136	226,000	81
5	Джерзі Ситі, Н. Дж.	11	36	131	274,000	19
6	Перт Амбой, Н. Дж.	12	17	131	336,500	34
7	Балтимор, Мд.	9	32	119	295,500	19
8	Пассейк, Н. Дж.	7	3	51	101,000	3
9	Скрентон, Па.	9	6	41	70,500	5
10	Вилкс Вери, Па.	9	2	36	56,000	2
	Разом:	149	317	1,586	$ 3,469,000	261
	Область Округ: ІЛЛИНОЙ, МІЧІҐЕН І ОГАЙО					
1	Чикаґо, Ілл.	35	112	420	$ 1,101,000	103
2	Клівленд, Огайо	20	35	283	983,500	99
3	Детройт, Мич.	20	40	241	869,500	95
4	Янґставн, Огайо	9	1	41	110,000	11
	Разом:	84	188	985	$ 3,064,000	308
	Область В. ОРІХОВСЬКОГО					
1	Ню Йорк, Н. Й.	34	92	363	$ 781,500	71
2	Трой, Н. Й.	7	48	183	265,500	5
3	Рочестер, Н. Й.	9	29	156	282,500	27
4	Ютика-Сиракюз, Н. Й.	13	21	150	194,500	4
5	Боффало, Н. Й.	10	18	75	194,000	16
	Разом:	73	208	927	$ 1,718,000	123
	Область ОКРУГ НОВОЇ АНГЛІЇ					
1	Ню Гейвен, Конн.	19	9	173	$ 379,500	19
2	Бостон, Масс.	5	4	52	85,000	8
3	Вунсакет, Р. Ай.	6	11	32	70,000	4
	Разом:	30	24	257	$ 534,500	31
	Область В. ДІДЮКА (Східня Канада)					
1	Торонто, Онт.	25	26	237	$ 653,500	60
2	Ніяґара, Онт.	9	55	193	605,500	49
3	Монтреаль, Квібек	9	44	145	444,500	49
	Разом:	43	125	575	$ 1,703,500	186
	Захід Канади	22	8	75	$ 176,500	14
	ОКРУГИ в ЗСА (без обласних організаторів)					
1	Піттсбурґ, Па.	19	9	114	$ 182,500	8
2	Міннеаполіс, Мінн.	7	4	43	167,500	13
3	Центральна	6	3	24	39,500	1
4	Ст. Луїз, Мо.	7	—	15	17,500	
	Разом:	39	16	196	$ 407,000	22
	Необ'єднані Відділи	20	12	67	$ 176,500	22

ПОСТІЙНІ Й ОБЛАСНІ ОРГАНІЗАТОРИ

Організатор	Число Відд.	Здобуті члени	Організатор	Число Відд.	Здобуті члени
В. Дідюк	440	146	А. Іванюк	106	55
І. Одежинський	153	135	В. Дейчаківський	233	52
С. Гавриш	83	88	В. Зорич	432	40
В. Оріховський	353	57	І. Геврик	445	29

Числа членів здобутих обласними організаторами відносяться тільки до тих, яких вони забезпечили самі, без помочі відділових організаторів. Члени здобуті разом з відділовими організаторами є вписані на цих останніх.

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ У ГРУДНІ 1973 Р.

П.Ч.	Організатор	Ч. В.	Здобув членів	Сума забезпечення	
1	Квітка Стецюк	25	26	$ 82,500	5 АДД
2	Анна Гарас	47	24	77,500	8 АДД
3	Р. Колодій	191	24	25,500	
4	П. Дяків	427	22	88,000	15 АДД
5	Олена Олек	22	20	75,000	13 АДД
6	І. Кніґиницький	430	20	23,500	1 АДД
7	В. Кобіто	121	19	19,000	
8	В. Палідвор	204	18	26,000	2 АДД
9	М. Ольшанський	51	15	51,000	9 АДД
10	М. Шпетко	489	15	23,000	1 АДД
11	Марія Юзик	492	15	41,000	1 АДД
12	Анна Гнатюк	37	13	39,000	4 АДД
13	І. Петрунцьо	78	13	32,000	4 АДД
14	А. Кушнір	83	13	16,000	
15	І. Тарнавський	150	13	17,000	1 АДД
16	А. Слюсарчук	174	13	54,000	7 АДД
17	Дарія Манило	474	13	55,000	5 АДД
18	Р. Татарський	94	12	65,000	3 АДД
19	Е. Притула	337	12	18,000	
20	П. Сильчак	257	11	27,000	1 АДД
21	Марія Душник	293	11	18,500	2 АДД
22	А. Копистянський	327	11	21,000	2 АДД
23	М. Тимків	430	11	33,000	5 АДД
24	М. Малинівський	437	10	39,000	7 АДД

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ НО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1973 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Число Відд.	Місцевість	Кількість членів	П.Ч.	Число Відд.	Місцевість	Кількість членів
1	121	Ром, Н. Й.	92	80	293	Бруклин, Н. Й.	18
2	191	Трой, Н. Й.	92	80	364	Клівленд, Огайо	18
3	94	Гамтрамк, Мич.	86	80	455	Ню Йорк, Н. Й.	18
4	25	Джерзі Ситі, Н.Дж.	73	86	56	Вілінґ, Вест Вірджінія	17
4	82	Філядельфія, Па.	73	86	59	Бріджпорт, Конн.	17
4	83	Філядельфія, Па.	73	86	115	Кентон, Огайо	17
7	47	Ветлегем, Па.	72	86	374	Бостон, Масс.	17
8	240	Клівленд, Огайо	70	86	424	Філядельфія, Па.	17
9	216	Філядельфія, Па.	65	86	441	Форт Вільєм, Онт.	17
10	37	Елізабет, Н. Дж.	60	86	452	Іст Чикаґо, Ілл.	17
11	153	Філядельфія, Па.	55	93	266	Амстердам, Н. Й.	16
12	416	Гамільтон, Онт.	53	93	344	Бавнд Брук, Н.Дж.	16
13	379	Чикаґо, Ілл.	50	93	473	Монтреаль, Квібек	16
14	78	Майнерсвил, Па.	49	96	34	Річмонд, Вірджінія	15
14	238	Лорейн, Огайо	49	96	35	Чикаґо, Ілл.	15
16	430	Філядельфія, Па.	46	96	36	Рочестер, Н. Й.	15
17	204	Ню Йорк, Н. Й.	45	96	131	Чикаґо, Ілл.	15
18	320	Балтимор, Мд.	44	96	170	Джерзі Ситі, Н.Дж.	15
19	174	Детройт, Мич.	42	96	177	Провіденс, Р. Ай.	15
19	360	Боффало, Н. Й.	42	96	235	Россфорд, Мич.	15
21	22	Чикаґо, Ілл.	41	96	245	Трентон, Н. Дж.	15
22	432	Торонто, Онт.	40	96	339	Філядельфія, Па.	15
23	147	Алентавн, Па.	36	96	408	Торонто, Онт.	15
23	327	Гемпстед, Н. Й.	36	106	33	Чикаґо, Ілл.	14
23	336	Клівленд, Огайо	36	106	150	Піттсфілд, Масс.	14
23	434	Монтреаль, Квібек	36	106	172	Випани, Н. Дж.	14
27	51	Чикаґо, Ілл.	35	106	194	Ню Йорк, Н. Й.	14
27	106	Чикаґо, Ілл.	35	106	234	Елізабет, Н. Дж.	14
29	57	Коговз, Н. Й.	34	106	268	Френкфорд, Па	14
29	305	Маґони Ситі, Па.	34	106	462	Гамільтон, Онт.	14
31	427	Ст. Кетринс, Онт.	33	106	465	Лашин, Квібек	14
31	474	Монтреаль, Квібек	33	114	29	Нантікок, Па.	13
33	42	Пассейк, Н. Нж.	32	114	79	Лос Анджелес, Каліф.	13
33	200	Озон Парк, Н. Й.	32	114	101	Колчестер, Конн.	13
33	277	Гартфорд, Конн.	32	114	112	Клівленд, Огайо	13
33	468	Ніяґара он те Лейк, Онт.	32	114	130	Ню Йорк, Н. Й.	13
37	375	Філядельфія, Па	31	114	254	Ню Брітан, Конн.	13
37	458	Гамільтон, Онт.	31	114	303	Флинт, Мич.	13
39	221	Чикаґо, Ілл.	30	114	307	Бостон, Масс.	13
39	367	Рочестер, Н. Й.	30	114	397	Філядельфія, Па.	13
40	372	Плейнфілд, Н. Дж.	30	114	423	Чикаґо, Ілл.	13
41	155	Перт Амбой, Н.Дж.	28	124	53	Піттсбурґ, Па.	12
41	257	Лос Анджелес, Каліф.	28	124	96	Піттсбурґ, Па.	12
41	414	Ню Гейвен, Конн.	28	124	173	Вілмінґтон, Дел.	12
44	45	Філядельфія, Па.	27	124	209	Картерет, Н. Дж.	12
44	76	Нюарк, Н. Дж.	27	124	350	Стемфорд, Конн.	12
44	217	Рочестер, Н. Й.	27	124	361	Ню Йорк, Н. Й.	12
44	385	Міннеаполіс, Мінн.	27	124	362	Брістоль, Па.	12
44	407	Торонто, Онт.	27	124	402	Етобікок, Онт.	12
49	88	Керґонксон, Н. Й.	25	124	444	Саскатун, Саск.	12
49	214	Нюарк, Н. Дж.	25	124	484	Ютика, Н. Й.	12
51	5	Асторія, Н. Й.	24	134	6	Гастінґс он Гадсон, Н. Й.	11
51	118	Чикаґо, Ілл.	24	134	15	Вашинґтон, Д. оф К.	11
51	337	Балтимор, Мд.	24	134	90	Централія, Па.	11
51	489	Ню Йорк, Н. Й.	24	134	110	Детройт, Мич.	11
55	316	Рочестер, Н. Й.	23	134	114	Чикаґо, Ілл.	11
55	387	Вилимантик, Конн.	23	134	120	Аліквіппа, Па.	11
55	445	Вінніпеґ, Ман.	23	134	182	Кліфтон, Н. Дж.	11
58	346	Клівленд, Огайо	22	134	328	Клівленд, Огайо	11
58	412	Торолд, Онт.	22	134	399	Чикаґо, Ілл.	11
60	125	Чикаґо, Ілл.	21	134	415	Чатам, Онт.	11
60	230	Янґставн, Огайо	21	144	16	Спрінґ Валей, Н. Й.	10
60	353	Ню Бронсвік, Н. Дж.	21	144	17	Чикаґо, Ілл.	10
60	418	Торонто, Онт.	21	144	30	Вреслін, Па.	10
64	55	Куртіс Бей, Мд.	20	144	123	Скрентон, Па.	10
64	161	Ембридж, Па.	20	144	171	Джерзі Ситі, Н.Дж.	10
64	292	Детройт, Мич.	20	144	180	Акрон Огайо	10
64	371	Нюарк, Н. Дж.	20	144	285	Рочестер, Н. Й.	10
64	395	Палатайн, Ілл.	20	144	287	Джерзі Ситі, Н.Дж.	10
64	437	Рочестер, Н. Й.	20	144	289	Рочестер, Н. Й.	10
70	8	Йонкерс, Н. Й.	19	144	295	Акрон, Огайо	10
70	14	Нюарк, Н. Дж.	19	144	345	Міннеаполіс, Мінн.	10
70	48	Рідінґ, Па.	19	144	349	Менвіл, Н. Дж.	10
70	133	Нюарк, Н. Дж.	19	144	352	Честер, Па.	10
70	146	Детройт, Мич.	19	144	383	Бріджпорт, Конн.	10
70	238	Бостон, Масс.	19	144	411	Торонто, Онт.	10
70	276	Ембридж, Па.	19	144	439	Судбури, Онт.	10
70	478	Іст Торонто, Онт.	19	144	442	Торонто, Онт.	10
70	492	Оттава, Онт.	19	144	450	Ню Йорк, Н. Й.	
70	505	Канора, Саск.	19	144	466	Брантфорд, Онт.	10
80	13	Вотервліт, Н. Й.	18	163	471	Монтреаль, Квібек	10
80	66	Рочестер, Н. Й.	18				
80	271	Елмайра, Н. Й.	18				

НАЙКРАЩІ ОКРУГИ УНСОЮЗУ, ЯКІ В 1973 Р. ЗДОБУЛИ 25 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Округа (осідок)	Придбано до кінця 1973 р. членів	П. Ч.	Округа (осідок)	Придбано до кінця 1973 р. членів
1	Філядельфія	575	14	Монтреаль, Квібек	145
2	Чикаґо, Ілл.	420	15	Джерзі Ситі, Н. Дж.	131
3	Ню Йорк, Н. Й.	363	16	Перт Амбой, Н. Дж.	131
4	Клівленд, Огайо	283	17	Балтимор, Мд.	119
5	Детройт, Мич.	241	18	Піттсбурґ, Па.	114
6	Торонто, Онт.	237	19	Боффало, Н. Й.	75
7	Нюарк, Н. Дж.	221	20	Захід Канади	75
8	Ніяґара, Онт.	193	21	Бостон, Масс.	52
9	Трой, Н. Й.	183	22	Пассейк, Н. Дж.	51
10	Ню Гейвен, Конн.	173	23	Міннеаполіс, Мінн.	43
11	Рочестер, Н. Й.	156	24	Скрентон, Па.	41
12	Сиракюзи-Ютика, Н. Й.	150	25	Янґставн, Огайо	41
13	Аллетавн, Па.	145	26	Вилкс Бери, Па.	36

(Закінчення на стор. 6-ій)

СПИСОК ПЕРЕДОВИХ УЧАСНИКІВ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Група Відділів	*Стейти*						
	I. СТЕЙТ ПЕНСИЛЬВЕНІЯ Відділ точок	II. СТЕЙТ НЮ ЙОРК Відділ точок	III. СТЕЙТ НЮ ДЖЕРЗІ Відділ точок	IV. СТЕЙТ ІЛЛИНОЙ Відділ точок	V. СТЕЙТИ ОГАЙО МИЧІГЕН Відділ точок	ВІДДІЛИ ІНШИХ СТЕЙТІВ Відділ точок	КАНАДА Відділ точок
I група до 75 членів	1 Роман Дяків 30 95 2 Лазар Івашина 424 58 3 Юрій Спілений 11 57	1 Іван Трояновський 87 130 2 Павло Маряк 476 54 3 Іван Сквіртнянський 46 44	1 Інж. Омелян Граб 209 62 2 Ольга Калинович 459 43 3 Степан Мельничук 331 21	1 Михайло Ольшанський 51 297 2 Стефанія Лісович 395 61	1 Василь Лещук 303 76 2 Людмила Кичун 50 75 3 Пилип Кобас 309 22	1 Іван Ґулич 101 120 2 Інж. Лев Блонарович 34 104 3 Іван Тарнавський 150 53	1 Дарія Манило 474 376 2 Катерина Онуфрик 416 252 3 Марія Юзик 492 237
II група від 76 до 150 членів	1 Стефан Івасечко 48 188 2 Ольга Маліщак 29 139 Іван Бабяк 324 91	1 Іван Пригода 200 267 2 Евстахія Мілянич 450 168 3 Микола Шпитко 489 140	1 Омелян Твардовський 214 199 2 Василь Осадчук 172 88 3 Катерина Гордон 347 42	1 Софія Оріх 33 92 2 Ярослав Вилень 17 80 3 Петро Врубльовський 301 48	1 Ґеновефа Жеребняк 180 108 2 Петро Бабич 115 63 3 Олена Сенедяк 274 38	1 Іван Лаба 177 308 2 Михайло Біляк 323 182 3 Марія Сцібело 452 133	1 Осип Касюхнич 468 137 2 Лев Вовк 444 130 3 Ілля Курман 408 109
III група від 151 членів	1 Анна Гарас 47 779 2 Іван Петрунцьо 78 519 3 Андрій Кушнір 83 483	1 Василь Колодій 191 904 2 Василь Кобіто 121 701 3 д-р Василь Палідвор 204 524	1 Квітка Стецюк 25 643 2 Анна Гнатюк 37 395 3 Иосиф Ярема 372 337	1 Ґльорія Пашен 125 455 2 Михаіл Семків 379 371 3 Галина Олек 22 347	1. Роман Татарський 94 924 2 д-р Атанас Слюсарчук 174 446 3 Михайло Кігічак 240 354	1 Іван Малко 320 388 2 Інж. Ярослав Карп'як 385 343 3 Адам Ціадин 55 289	1 Данило Пиц 458 298 2 Петро Дяків 427 193 3 Олександра Дольницька 434 185

КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС 1974 РОКУ

Час тривання:

Від 1-го січня до 30-го квітня 1974 р. (4 місяці).

Мета:

Придбання 3,000 нових членів УНС для доповнення загального числа членів УНС до 90.000.

Спеціяльні нагороди:

Крім дотеперішніх звичайних нагород, за цю конвенційну кампанію будуть призначені спеціяльні нагороди для: а) нових членів і б) для їх організаторів.

а) Спеціяльні нагороди для нових членів:

Одна				$ 1,000
Дві	по	$ 500	разом	1,000
Дві	по	250	разом	500
15	по	100	разом	1,500
20	по	50	разом	1,000

Разом: 40 нагород у сумі $ 5,000

Нагороди будуть вильосовані поміж нових членів УНС, що були прийняті в перших чотирьох місяцях 1974 р. на 28-ій Конвенції УНС в травні 1974 р. Один член може одержати лише одну нагороду.

б) Спеціяльні нагороди для організаторів членів:

Організатори члена або членів, які шляхом льосування здобули спеціяльну нагороду, також одержать нагороду у висоті 10% тієї суми, що її придбав зорганізований ним член. Разом ці нагороди в числі 40 винесуть $ 500.

Змагання поміж організаторами проходитимуть окремо у трьох категоріях Відділів, поділених за кількістю їх членів, а саме:

1-а категорія до 75 членів
2-а категорія від 76 до 150 членів
3-я категорія 151 і більше членів

Три переможці — організатори у кожній з цих категорій, які обніматимуть всі Відділи в ЗСА і Канади, одержать одну з трьох нагород, а саме:

Місце	Відділи до 75 членів	Відділи 76 до 150 чл.	Відділи 151 і більше чл.
Перше	$ 150	$ 300	$ 500
Друге	100	150	250
Третє	50	75	100
Разом	$ 300	$ 525	$ 850

Усі ці дев'ять нагород виноситимуть суму 1,675 дол.

Визначення переможців (точкова система):

Переможцями стануть ці організатори членів, які здобудуть найбільше число точок за здобутих членів у часі цієї конвенційної, чотиромісячної кампанії. Точки будуть зараховані так:

а) За члена (крім грамоти $ 500, кляс АДД і Т-16) — 10 точок

б) за $ 1,000 суми забезпечення члена — 6 точок

в) за члена забезпеченого грамотою на $ 500 чи в клясі АДД або Т-16 — 5 точок

При забезпеченні в клясах Т-5 і Т-10 $ 5.000 рахується як $ 1,000 життьового забезпечення.

Приклад обчислення точок:

За одного члена, забезпеченого життьовою грамотою на суму $ 2,000, організаторові будуть зараховані:

за одного члена 10 точок
за $ 2,000 (по 6 точок за $ 1,000) 12 точок

Разом 22 точки

Таблиця точкування

за $	500.00	рахується	10 точок
"	1,000.00	"	16 "
"	2,000,00	"	22 "
"	3,000.00	"	28 "
"	4,000.00	"	34 "
"	5,000.00	"	40 "
"	6,000.00	"	46 "
"	7,000.00	"	52 "
"	8,000.00	"	58 "
"	9,000.00	"	64 "
"	10,000.00	"	70 "

Термінове забезпечення Т-1 і Т-10

за $	5,000.00	рахується	16 точок
"	10,000.00	"	22 "

Діточе Т-16 $ 1,000.00 рахується 5 точок
АДД — акцидентове $ 5,000.00 рах. 5 точок

ДЕ НАШІ ЖІНКИ?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

в'язки, жіноцтво провідної верстви знаходило час і енергію на суспільну працю та проявляло себе в кожній ділянці життя української спільноти. Сьогодні важко заспокоїти найконечніші потреби нашого поселення через брак робочих рук і фондів.

Залюбки критикуємо негативні прояви суспільного життя в ЗСА і часто переочуємо позитиви, зокрема працю, посвяту і жертвенність американської жінки. Від найбіднішої до найбагатшої верстви мільйони американок дає свій вклад для загального добра у формі безкорисної добровільної праці не лише для своїх громадян, але також для потребуючих у цілому світі. Багаті жінки, використовуючи товариські зв'язки, влаштовують балі, виставки і т. п. імпрези для придбання фондів, що з них користають організації для поборювання невилікувальних недуг, шпиталі, університети, музеї, бібліотеки, харитативні установи.

У батьківщині було мало жінок із вищою чи професійною освітою і більшість із них, не занедбуючи особистої кар'єри, почувалася до обов'язку служити громаді своїм знанням і досвідом. На еміграції зростає з кожним днем число жінок із вищою освітою, але їхнього впливу на піднесення рівня суспільної праці у власному середовищі не відчувається. Не лише в ЗСА, але в цілому західньому світі на провідних постах у жіночих організаціях працює багато жінок з основним знанням різних ділянок, що а в т о р итетно оформлюють програму й методи праці в своїх спеціяльностях. Скільки в нас кваліфікованих жінок на провідних постах?

Самозрозуміло, що не всі американки є активні в громадському житті, але праця около 15 мільйонів жінок, об'єднаних у понад 250 загальних, професійних, релігійних, виховних, харитативних, політичних та інших жіночих організаціях, являється важливим суспільним фактором, що заставляє політичні, економічні й державні круги числитися з їхнім становищем і домаганнями.

Де наші жінки? Наші завдання куди більші, як жінок державних народів та в порівнянні з ними наші ряди набагато менші і в останніх роках не ростуть, а меншають.

Ствердивши недоліки еміграційної дійсности, нам не слід опускати рук, лише з подвійною енергією приступити до активізації українського жіноцтва. Хоч ми всі свідомі потреби приєднування членства, наші дотеперішні „кампанії" були звичайно анемічними зусиллями, що не могли принести бажаних вислідів. Членство очікує від проводу якоїсь магічної формули, що поможе розв'язати проблему. В дійсності така формула не існує. В кожній місцевості є відмінні обставини й можливості й тому не можна їх охопити стандартною інструкцією чи пляном.

У кожній Окрузі маємо багато членок із громадським стажем та досвідом і вони спільно повинні опрацювати плян і засоби, що відповідали б вимогам і потребам їхнього терену. Треба мати на увазі, що лише послідовна, наполеглива, цілеспрямована акція може дати висліди.

Масове приєднання членства — це найважливіше завдання перед Конвенцією і в ювілейнному році, одначе воно може бути здійснене лише тоді, коли кожна Округа, кожний Відділ і кожна членка включаться до цієї акції. При добрій волі, заповзятті праці й витривалості ми могли б подвоїти число членства до кінця ювілейного року.

У глибокій скорботі сповіщаємо Рідних, Знайомих і Приятелів, що в четвер, 31-го січня 1974 року упокоївся в Бозі на 79-му році свого трудолюбивого життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

СВ. П.
ДМИТРО ШМАҐАЛА

довголітній Головний Радний Українського Народного Союзу.

ПАНАХИДИ — в четвер і п'ятницю, 31-го січня і 1-го лютого 1974 р. в похоронному заведенні Михайла Колодія, при 3136 Вест 14-та вул. в Клівленді, Огайо, о год. 8-ій вечора.

ПОХОРОН — в суботу, 2-го лютого 1974 р. о год. 9-ій рано з похоронного заведення до церкви св. Андрія, при Hoertz Rd. на Пармі і опісля на цвинтар.

БЕРТА — дружина
МАРІЯ БОБЕЧКО і ЕСТЕЛЛА ВОЛОЩИН — дочки
ТАРАС — син
з Родинами

ЦІКАВО ЗНАТИ:

● В Джакарті, столиці Індонезії, відбулася з ініціятиви ЮНЕСКО Міждержавна конференція для справ культурної політики в Азії. В працях конференції взяли участь представники 19 держав Азії, Нової Зеляндії та Австралії. На конференції були присутні також, як спостерігачі, представники деяких европейських держав і міжнародних організацій. Совєтська делеґація, яку очолювала Е. Фурцева, міністер культури СССР, складалася з представників совєтських азійських республік — Грузії, Азербайджану, Вірменії, Казахстану, Узбекістану, Таджикістану і Киргизії.

В глибокому смутку повідомляю Родину, Односельчан та Знайомих, що 27-го січня 1974 р., непадійно помер, мій Найдорожчий БРАТ

бл. п.
ЯРОСЛАВ ДАНИЛИШИН

Покійний народився 23-го квітня 1913 року в с. Тарнавка, пов. Жидачів і пройшовши страхіття 2-ої Світової Війни від 1948 р. перебував в Ню Йорку, Н. Й., де й постигла Його передчасна смерть, на 62-му році життя.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почнуться в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку — ПАРАСТАС в п'ятницю, 1-го лютого 1974 р. о год. 8-ій веч.

ПОХОРОН в суботу, 2-го лютого 1974 р. о год. 9:30 ранку з церкви св. Юра, на Український Цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибитий —
брат — МИХАЙЛО

З великим жалем ділимося з Родиною, Приятелями та був. Стриянами — сумною вісткою, що в грудні 1973 року, відійшла у Вічність наша Найдорожча МАМА, СЕСТРА, ТЕТА і БАБУНЯ

бл. п.
ОЛЬГА ВЕРГАНОВСЬКА
з МАРМУРОВИЧІВ

вдова по бл. п. гімназійному професорові і засланцеві в Сибірі.

Просять про молитви за Спокій Душі Померлої

РОДИНА в Америці, Україні і Польщі

Отцим ділимось сумною вісткою з Членами Родини, Приятелями і Знайомими, що в неділю вечером, 27-го січня 1974 року, упокоїлась в Бозі наша МАТИ, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.
ЮЛІЯ ЗАГАЄВИЧ

вдова по В. ЗАГАЄВИЧЕВІ,

народжена 4-го серпня 1884 р. в Болехові, Зах. Україна, проживши близько 90 літ.

Останні роки проживала в домі своєї доньки, Бока Ратон, Фльорида.

ПОХОРОН з ПАНАХИДОЮ відбувся з Української Католицької Церкви, 38 N.W. 57th Avenue, Miami, Fla., на цвинтар "Elagler Memorial", в четвер, 31. січня 1974.

ОЛЬГА ЛЯХОВИЧ — донька
ЄВГЕН ЛЯХОВИЧ — зять
Внуки і Правнуки

На фонд НТШ для англомовного видання десятитомової Історії України-Руси. Михайла Грушевського, в пошану 10-их роковин відходу у Вічність визначного національного діяча Гуцульщини —

сл. п. СТЕПАНА ОЛЕКСЮКА

жертвували замість квітів на могилу 100.00 долярів

дружина — ПАРАСКА
шваґри: ДМИТРО і ВАСИЛЬ ТКАЧУКИ

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 4-ої)

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1973 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБ ОБІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

Організатор	Чис. Відд.	Здобуті члени	Організатор	Чис. Відд.	Здобуті члени
В. Кобіто	121	92	Т. Мельник	277	16
В. Колодій	191	92	Олександра Яворська	344	16
Р. Татарський	94	83	Д. Поладинець	434	16
Квітка Стецюк	25	73	Віра Ваніт	473	16
Анна Гарас	47	70	І. Лаба	177	15
М. Кігічак	240	62	В. Мандзій	8	14
А. Іванюк	106	55	А. Рудник	79	14
П. Дяків	427	53	І. Тарнавський	150	14
Б. Дейчаківський	233	52	В. Олійник	387	14
М. Семків	379	50	Стефанія Лісович	395	14
М. Хомин	32	49	І. Бурій	402	14
І. Петрунцьо	78	49	М. Перейма	448	14
Є. Репета	292	45	Текля Мороз	465	14
І. Малко	320	44	Ольга Малищак	29	13
А. Слюсарчук	174	42	Т. Корбяк	146	13
В. Палідвор	204	42	В. Варилка	268	13
Олена Олек	22	41	Т. Ґалонзка	307	13
М. Снігурович	414	39	В. Федорів	374	13
І. Пригода	200	37	І. Курман	408	13
І. Гаврилюк	360	37	Софія Соколишин	455	13
Анна Гнатюк	37	36	Я. Лебідь	32	12
М. Ольшанський	51	35	Л. Влонарович	34	12
М. Савків	57	34	К. Сачко	53	12
А. Кушнір	83	34	А. Дорошенко	114	12
М. Гентош	305	34	Т. Щерба	173	12
Дарія Манило	474	33	І. Ганич	147	12
А. Копистянський	327	32	Я. Падох	194	12
Катерина Онуфрик	416	31	М. Мартиненко	245	12
Ольга Осередчук	37	30	Г. Фінів	350	12
І. Кігницький	430	30	Ф. Петрик	362	12
Т. Шпікула	221	28	Ю. Варанюк	371	12
В. Попович	367	28	М. Нич	397	12
О. Ярема	372	28	Т. Заневич	441	12
І. Геврик	445	28	І. Вовк	444	12
М. Шпетко	489	28	С. Касюхнич	468	12
П. Головачук	42	28	А. Вовк	6	11
М. Фединишин	155	28	О. Зинюк	15	11
Д. Пищ	458	27	Софія Оріх	33	11
Т. Кубарич	217	27	Марія Ковальчук	36	11
П. Сильчак	257	2[illegible]	О. Сидор	90	11
Я. Карпяк	385	27	М. Драпала	96	11
Е. Притула	337	26	В. Рефт	120	11
Олександра Дольницька	434	2[illegible]	Галина Гаврилюк	170	11
М. Хомчук	5	25	Т. Клименко	182	11
В. Квас	88	25	Марія Душник	293	11
О. Твардовський	214	25	З. Врездун	364	11
Марія Юзик	492	25	Даньківський	375	11
І. Телюк	414	2[illegible]	В. Припхан	399	11
М. Демчук	76	2[illegible]	М. Тимків	430	11
В. Гавриляк	31	2[illegible]	І. Москаль	16	10
П. Ліщак	230	2[illegible]	І. Вилень	17	10
Г. Кисіль	336	2[illegible]	Р. Дяків	30	10
С. Глоговський	346	2[illegible]	Вовчик	35	10
А. Ціздин	55	2[illegible]	М. Пришляк	45	10
Гльорія Пащин	125	2[illegible]	Сливінський	59	10
А. Джула	161	20	Марія Капряль	112	10
П. Федик	292	20	Голик	123	10
Дарія Оріховська	353	20	Т. Воднар	131	1[illegible]
М. Отрок	14	1[illegible]	Саноцький	158	10
С. Івасечко	48	1[illegible]	Геновефа Жеребняк	180	10
Марія Гаравус	127	1[illegible]	О. Граб	209	10
І. Гуцуйлюк	147	1[illegible]	В. Романишин	254	10
Анна Ремік	238	1[illegible]	Мотрович	295	10
С. Іваницький	276	1[illegible]	В. Шмагло	336	10
В. Шаран	407	1[illegible]	М. Каркоць	345	10
М. Малинівський	437	1[illegible]	М. Захарко	349	10
П. Волощук	505	1[illegible]	Я. Щербак	352	10
П. Шевчук	13	1[illegible]	О. Хома	383	10
І. Чопко	271	18	В. Буртняк	423	10
Марія Сцебело	452	18	В. Зацерковний	439	10
П. Когут	56	17	Евстахія Мілянич	450	10
П. Бабич	115	17	М. Ополько	478	10
Я. Леськів	133	16	Ц. Марцинюк	502	10
В. Труфин	266	16			

ЯРОСЛАВ ПАДОХ, гол. секретар

ЗА ДЕРЕВАМИ Є ЩЕ ЛІС!

(Закінчення зі стор. 2-ої)

довщу мету не була можлива.

В такому контексті треба бачити місце, ролю і реальні можливості політичного сектора. Намагання цього сектора, який з уваги на свою природу і цілі займає в нашій діяспорі специфічну позицію, контролювати суцільно - громадське життя усієї діяспори, тільки сприяє поглиблюванню „відчуження" від нього і від українського громадського організованого життя українських поселень. Цей факт дуже негативний, бо послаблює єдину силову базу, що її політичному секторові може дати в сучасній ситуації тільки діяспора. На жаль, цього відповідальні політичні чинники не беруть до уваги, ведучи політику на „близьку мету".

Збереження і розвиток української діяспори на сучасному етапі в житті українського народу — преважлива справа. Фактом, однак, є те, що відсотково тільки незначна кількість українців країн поселення ідентифікується з безпосередніми потребами нашого народу. Це зокрема виявили обслідування серед нашої академічної молоді. „Відчуженість" від українства, а в першій мірі від організованого українства, не говорячи вже про політичні партії, є загрозливим явищем, на яке не можна прикривати очей. Кілька сотень, кілька чи кількадесят тисяч осіб на якійсь імпрезі, маніфестації, демонстрації тощо не повинні приховувати перед нами того факту, що сотні тисяч є „байдужі" чи „відчужені", а ті, що приймають активнішу участь — це передусім з діяспоральної периферії, з „еміграції".

Українська діяспора розпоряджає велетенським відносно резервуаром людей і матеріяльних засобів, але тільки незначна частина з цього служить українській справі. Було б добре, коли б справді було так, як написав Б. Озерський у цитованій статті, підкреслюючи „національну зрілість широких народних мас, їх зацікавлення долею України і нашої еміграції". Таку оцінку, однак, зробив він на базі спостерігання одного конгресу. Інакший образ дістаємо, коли розглядаємо і аналізуємо статистичні дані про число платників національного податку, число читачів української преси і книжки, число дітей і молоді, які вміють і хочуть говорити по-українськи, число мішаних шлюбів і т. д. і т. п.

Не зважаючи на окремі успіхи, наше громадське життя переживає глибоку кризу. На щастя, ще сьогодні вихід з цієї кризи можливий, але передумовою цього є суцільна перевірка наших дотеперішніх позицій і, як це відзначив цитований вже проф. Б. Боцюрків, „зокрема готовість ревідувати минулі погляди, шукати істини, не боячися новаторства й експерименту". Треба, щоб заіснували умови, при яких заговорила б нині „мовчазна більшість" нашої діяспори. Коли ж йдеться про всіх тих, які сьогодні надають тон українському організованому життті в діяспорі, то найвищий час, щоб вони „за деревами побачили ліс" і з цього, заки час, зробили належні висновки.

Відзначили Свято Самостійности і Соборности на Асторії

Асторія. — В суботу, 26-го січня ц. р., тут Організації Українського Визвольного Фронту відзначили річниці Самостійности і Соборности святочними сходинами. Свято відбулося в Домі СУМА при численній участі громадянства. Святочні сходини відкрив заступник голови 35-го Відділу ООЧСУ Воловодюк, а програмою вечора проводив голова Осередку СУМА ім. М. Сороки Іван Вітюк. В своєму рефераті ред. В. Левенець з'ясував процеси визвольної боротьби 1917 - 1921-их і пізніших років згадуючи при тому про сьогоднішній змаг українського народу на Батьківщині. В мистецькій частині виступали: співачка - солістка Лариса Маґун, а Аскольд Лозинський прорецетував композицію складену на підставі віршів Б. Лепкого. Голова ОЖ ОЧСУ Марія Нестерчук подякувала виконавцям за участь у святі.

● Заходами ЮНЕСКО зорганізовано в столиці Сенеґалу міжнародну конференцію „Наука і техніка на службі розвитку Африки". В праці конференції беруть участь представники відповідних міністерств урядів 38 африканських держав, Організації Африканської Єдности та ряду міжнародних організацій.

„ДЕЛЕҐАТСЬКА ДЕСЯТКА"

(Закінчення зі стор. 3-ої)

го часу знаємо, що за коротких п'ять з половиною місяців передконвенційної частини конвенційного року передовсім делеґати здобували вдвоє більше членів, як у решті семи з половиною місяців того року. Пригадаймо скільки разів на зборах Відділів чи Округ виборці питали делеґата, скільки членів він придбав, виконуючи делеґатський обов'язок та почесть. Прийнялося трактувати цей обов'язок „делеґатської десятки", як свого роду контракт-договір поміж делеґатом і виборцями, який накладав на делеґата обов'язок видатно збільшити число членів передовсім для свого Відділу, який він репрезентував на Конвенції і для всього УНСоюзу. Виборці дають делеґатові привілей і почесть заступати їх і свій Відділ на Конвенції, яку ще досі називають українським Сеймом, а зате — бож нічого немає задармо — вимагають від них збільшеної організаційної праці для Відділу, передовсім нових членів. Десятка членів за делеґатську почесть це не така то вже велика й неможлива ціна. Тому нехай не во гнів буде нашим делеґатам, чи кандидатам на делеґатів, коли громада ставить до них таку вимогу. І нехай, виконуючи це прийняте на себе зобов'язання, вони будуть свідомі, що роблять це для найосновнішого добра установи, яку заступають на її найбільшому зборі — конвенції.

Та й подумаєте про це, які величезні можливості криються за цією скромною „делеґатською десяткою"! Пів тисячі делеґатів помножіть через десять і стоятиме перед нами велика армія членів, нових, цінних членів УНСоюзу. Якщо б такий дарунок склали Конвенції цьогорічні делеґати, то записалися б золотими літерами в історії Українського Народного Союзу, бо довели б його не лише до плянованого 90,000-го членства, але видатно його наблизили б до мрії мрій — СТОТИСЯЧНОГО СОЮЗУ!

До часу конвенції будемо друкувати листи делеґатів, які виконали свій обов'язок й придбали свою конечну „десятку". Знайдіться між першими з них. А на Конвенції відмітимо їх також. Тому ні Конвенція, ні історія УНСоюзу не забудуть їх труду і їх успіхів.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 3-го ЛЮТОГО 1974 р.

ОЗОН ПАРК, Н. Й. Річні збори Т-ва Вільна Україна 200 Відд. о год. 4-ій по пол. в церковній залі укр. кат. парафії при 97-ій Авеню та 87-ій вул. На порядку: звіти Урправи, вибір нової на 1974 р. та вибір делеґата і заступника на 28-му Конвенцію УНС. На зборах буде присутній гол. пред. УНС ЙОСИП ЛИСОГІР. — Т. Білостоцький, предс., І. Пригода, секр.

МЕНВІЛЛ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 349 Відд. о год. 2-ій по пол. в домівці М. Ґабера при Вашинґтон вул. На порядку: вибір делеґата і його заступника на 28 Конвенцію УНС. Нова Управа на 1974 р.: Т. Трензилюк, гол., И. Ґеречка, заст., В. Войко, касир, М. Захарко, секр., С. Мельничук, заст., М. Ґабер, гол. К. К., Д. Рохман і Д. Федорців — члени. — Управа.

СУБОТА, 9-го ЛЮТОГО 1974 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні збори і Місячні Т-ва Верховина 184 Відд., о год. 4-ій по пол. в домівці Т-ва Самопоміч, 98 Друга Авеню. На порядку: звіти Управи та вибір нової Управи на 1974 р., На Місячних зборах — вибір делеґата і його заступника на 28 Конвенцію УНС. Просимо чл. прибути. — П. Содоль-Зілинський, предс., В. Ластовецький, секр.

НЕДІЛЯ, 10-го ЛЮТОГО 1974 р.

MONESSEN, Pa. Місячні збори 338-го Відд. о год. 1-ій по пол. в українській залі на 2-ій вул., 213 Скунмекер Аве. Проситься чл. прибути. — П. Янковський, предс., М. Куць, секр.

САВТ ДЕРФІЛД, Масс. Місячні збори Т-ва Галицька Січ, 207 Відд. о год. 10 рано в церковній залі, зараз по Сл. Божій. На порядку: вибір делеґата на 28 Конвенцію УНС і інші важні справи. Проситься чл. прибути. — П. Рева.

ЧИКАГО, Ілл. Річні збори В-ва св. Стефана 221 Відд., о год. 1-ій по пол. в Домі Відд. УНС при 845 N. Western Ave. На порядку: звіти Управи і К. Комісії та вибір нового Уряду на 1974 р. і інші справи. Після Річних зборів відбудуться звичайні для вибору делеґатів і їх заступників на 28 Конвенцію УНС. Проситься членство прибути. — З. Колодій, пред., Т. Шпікула, секр., В. Гавдьо, кас., К. Крайник, рек. секр.

СУБОТА, 23-го ЛЮТОГО 1974 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Звичайні загальні збори Т-ва Свобода 194 Відд. о год. 5 по пол. в приміщенні Самопомочі, 98 Друга Авеню. Годину пізніше відбудеться вибір делеґатів і їх заступників на 28 Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — М. Салдан, гол. Е. Манацький, фін. секр.

Президент Ніксон пропонує 600 мільйонів долярів на поборювання рака

Вашингтон. — Заявляючи, що вже дуже багато зроблено щодо дослідів над недугою рака, президент Ніксон повідомив, що вимагатиме, щоб Конґрес на поборювання цієї недуги призначив 600 мільйонів долярів. У листі до Каспара Вайнберґера, Секретаря здоров'я, освіти і суспільної опіки, Президент писав, що в бюджеті, який буде переданий Конґресові в понеділок, 4-го лютого, буде включена ця сума. 600 мільйонів долярів мають бути призначені на досліджування причин рака та на винайдення ліків, які запобігали б цій недузі, а також ліків для лікування вже хворих людей. Минулорічний бюджет на поборювання цієї недуги призначив 500 мільйонів долярів.

Плянують водопровід для Харкова

Київ. — Міністерство меліорації і водного господарства Української ССР заплянувало побудувати сталевий водопровід, по якому буде траспортуватися воду з каналу Дніпро-Донбас у Харківський промисловий район. Як відомо, канал Дніпро-Донбас якраз тепер будується. Він починається недалеко від Дніпродзержинська, а відтак його траса проходить через степи до Ізюмського закруту Сіверського Дінця. Довжина траси — 263 кілометри. Біля селища Краснопавлівка буде споруджено резервно-регулююче водоймище, яке буде джерелом водопостачання індустріяльного Харкова, який відчуває нестачу питної і технічної води. Будівництво водопроводу довжиною 142 кілометри пічнеться в другому кварталі 1974 року. Запотребування Харкова на воду в 1973 р. досягнуло понад 205 мільйонів кубометрів води. У зв'язку з швидким розвитком міста, яке є водночас важливим промисловим центром України, запотребування на воду зросте до майже 700 мільйонів кубометрів. Тепер Харків одержує воду з артезіянських колодязів та Печенізького водоймища на Сіверському Дінці.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ТАРЗАН, Ч. 7063. Тубільці атакують!

Іто збиває з голови „знахаря" маску...
Тарзане! Що ти тут робиш?!
Що я роблю?.. Що ти тут робиш?!

Я знав, що ти прийдеш і врятуєш мене!

Ми ще не вийшли з калепи! Поглянь!
Акумба! Я-я-я!!!